

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Dvajset tisoč članov v J. S. K. Jednoti je lepo število, toda 25,000 bi se slišalo še lepše!

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1879. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1925.

46 — ŠTEV. 46 CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, NOVEMBER 13TH 1929 — SREDA, 13. NOVEMBRA 1929 VOL. V. — LETNIK V.

NOVNE SLOVENSKE VESTI

SLOVENCIV CLEVELAN-
so obdržali svojega dose-
nega koncilmana John L.
Melicha v mestnem zastopu,
ki so jih v omenjeni zbor-
povzročile volitve dne 5.
embra. Mr. Melich je bil
že tretji izvoljen v mest-
bornico clevelandsko.

WESTERN STARS, št. 202
K. Jednote, agilno an-
spoljuče društvo v
Spring, Wyo., priredi v
najšem Slovenskem Domu
prvo veselico na večer 16.
embra. Zabava bo vključ-
tudi zanimivo igr "The
C." Igral bo slovenski

ELY, MINN., se je vrnil v
land sobrat Rudolph Per-
predsednik nadzornega
JSKJ. Mudil se je tam
meseč dni, da je nad-
nal poslovanje v glavnem
za časa bolezni glavnega
Još. Pishlerja. Pove-
da je sobrat tajnik do-
teval po operaciji, kateri
ni moral podvrči, in da
novembra zopet pričel z
glavnem uradu. Pove-
tudi, da je bilo vreme v
mesti kljub pozni sezoni
prejeto lepo in se dovoli

OSI NESREČA koga vza-
niko pride rada k njemu
večkrat. Ludvik Med-
bišvi mnogoletni tajnik
v Clevelandu, se je
nena leta že drugič po-
stavljal pri zlatarju
Cernetu, se je podal 4.
nove zvečer z avtomobi-
Collinwood, kjer je v ko-
"busom" dobil precej-
na se glavi. Po dobrem
njih oprakov. — So-
Perdan je bil lansko zi-
kakovovan v avtomobilski
To jesen mu je za ča-
odstnosti v Minne-
sola hčerka, potem se je
poškodoval na nogi.
hčerke k sreči ni bila
nevarna, in tudi sinova
nata se dobro zdravi.

NOVO CVETLICARNO je
na 120 Market St. v
Pottsville, Pa., sostrata Mary
J. Ispisuje tudi sloven-
njige proti mali odkod-

ZAHVALNI DAN v pri-
"Urh prof celjski"
Slovenskega Narodne-
v Clevelandu pevsko
Zarja.

STVENO VESELICO
v soboto 16. novembra
društvo Planinski raj
JSKJ, v Kukenberger-
stori v Johnstownu, Pa.
ter se bo vršila tudi vese-
dravstva št. 31 JSKJ v
nem Domu.

VOZEN JE BIL od avto-
do smrti v noči 10. no-
rojak John Rutar v
Pokoju, ki je bil
iz Podmilca pri Sv. Lu-
v Goriskem, zapuša tu
v eno hčer.

ELY, MINN., je preminil
Frank Bračun, član dru-
2 JSKJ.—Na posledicah
vnetja slepiča je pre-
otrotan sobrat Geo. Po-
star šele 17 let, član

TEDENSKI PREGLED

O PRODUKCIJI PREMOGA
v Zedinjenih državah leta 1928
so bili šele zdaj objavljeni sta-
tistični podatki. Iz teh je raz-
vidno, da je bilo v vseh rovih
nakopanega nekaj nad 467 mi-
lijonov ton mehkega in 66 mi-
lijonov ton trdega premoga.
Največ premoga je producirala
država v Pennsylvania, namreč
117 milijonov ton mehkega in
nad 60 milijonov ton trdega.
Pennsylvaniji sledi West Vir-
ginija s 128 milijoni, Kentucky s
60 milijoni, Illinois z 51 milio-
ni, Alabama s 16 milijoni, In-
diana s 15 milijoni in Ohio z
12 milijoni ton. V Virginiji se
ga je nakopalo 11, v Coloradu
8, v Wyomingu 6, v Utah 4, v
Montani 3 in v Washingtonu 2
milijona ton.

TOM MOONEY, delavski vo-
ditelj, ki je bil obdolžen bomb-
nega napada na "preparedness"
parado v San Francisco leta
1916, se nahaja v ječi že 13 let,
dasi mu krivda ni bila nikdar
dokazana in dasi je vedno zat-
rjeval svojo nedolžnost. Pre-
tečeni teden je nekda Mrs.
George Monre v Bellaire, Ohio,
izdala izjavo, da ji je njen brat
Lewis Smith pred svojo smrtjo
zaupal, da je on vrgel tisto
usodno bombo in da je bil najet
za to. Izjava je bila poslana
californijskemu guvernerju
Youngu.

ZVEZNM SENATORJEM iz
države Ohio je bil na mesto
umrlega senatorja T. E. Burto-
na imenovan Roscoe C. McCul-
loch iz Cantona, O. Glasom
ustave države Ohio ima v slu-
čaju izpraznitve senatorskega
sedeža guverner pravico imeno-
vati namestnika do prihodnjih
volitev. Prihodnje jesen bodo
imeli volilico priliko se izraziti,
da-li hočejo obdržati McCul-
locha še nadalje ali ga nadome-
stijo z drugo osebo.

PROHIBICIJO so obsodili vo-
dili mesta Clevelanda, O., pre-
tečeni teden. Voljenih je bilo
pet municipalnih sodnikov, in
izmed vseh kandidatov je dobil
največ glasov sodnik Sweeney,
ki se je večkrat javno izrazil,
da smatra prohibicijsko postava
za krivično in neameriško.
katero bi bilo treba izpremeniti.
Suhaci so ga silno napadali in
so napeli vse moči, da bi ga po-
razili, toda volilci so ga izvolili
z največjim številom glasov.

MALO MESTECE Mound
Bayou v državi Mississippi je
nedavno praznovalo 42-letnico
svojega obstanka. Pri tej pri-
liki je prišlo v javnost, da to
mestice naseljujejo izključno
črnci in ga vzorno vodijo. Mest-
no prebivalstvo živi v miru sa-
mo med seboj in z okolinskimi
sosedmi, in splošno se lahko trdi,
da vlada v mestu blagostanje.
Najbolj zanimivo pa je, da so
nedavno podrli mestno ječo, ka-
tere niso imeli kaj rabiti, ker
že dve leti niso imeli nobenega
jetnika. In to v času, ko drug-
od grade nove ječe in se pri-
tožujejo, da primanjkuje pro-
stora v starih!

SEDEM LETALSKIH pros-
pektorjev, ki so raziskovali naj-
severnejši rob Canade se nahaja
na varnem na King William
Islandu. Osem tednov ni bilo
o njih nikakega glasu in nji-
hovi znanci so jih smatrali že
za izgubljene. Prospektorji so
imeli srečo, da so jih našli Es-
kimi, kateri so jim pomagali

(Dalje na 2. strani)

KAKO POSTANEM DRŽAV- LJAN ZDRUŽENIH DRŽAV

I. PRVI PAPIR

1. Kdo sme zaprositi
Inozemec, ki je 18 ali več
let star, more dobiti "prvi pa-
pir," ako spada k belemu ple-
menu ali je afrikanskega roj-
stva ali pokolenja in ako je bil
pripušen v Združene države v
svrhu stalnega bivanja. Ni
treba, da bi znal angleški. Ako
ne zna pisati, naj se podkriža.

2. Postopanje

Inozemec si mora priskrbeti
tiskovino Form A—2213, nam-
reč predhodno prošnjo za "pr-
vi papir," od naturalizacijskega
urada v svojem mestu ali od
sodnega klerka. Prošnjo je
treba pazno izpolniti po navo-
dilih, ki jih je najti na četrti
strani tiskovine, in poslati po
pošti na naslov: District Di-
rector of Naturalization; adre-
so pa najde na prvi strani ti-
skovine. Skupaj s tiskovino
treba poslati poštni money or-
der za \$5, izplačljivih na ime:
Commissioner of Naturalization,
Washington, D. C. — Vrhetga
treba priložiti dve fotografiji,
nedavno izgotovljeni. Na četr-
ti strani tiskovine je natanč-
no povedano, kake in kako ve-
like morajo biti fotografije.
Ako je prošilec prišel v Zdru-
žene države po dnevu 1. julija
1928 in je dosledno dobil ob-
prijahu takozvano "immigrant
identification card," tedaj mo-
ra priložiti tudi to karto. "Naj
si nekje zabeleži številko te
karte (tiskano v rdečih števil-
kah) in datum, ko je bila kar-
ta izdana; to pa zato, da se v
slučaju, ako bi se karta na kak
način izgubila, dobi duplikat
District Director of Naturali-
zation pošlje potrdilo o preje-
tem denarju; to potrdilo treba
shraniti.

Čim oblasti dobijo prošnjo
preiščejo zapisnike priseljen-
skega urada. Ako se najde, da
je prošilec zares zakonito pri-
šel v Združene države na traj-
no bivanje, se mu izda spriče-
valo o prihodu (Certificate of
arrival). Tega spričevala pro-
silec ne dobi, marveč se priloži
njegovji prošnji. Pristojbina 5
dolarjev je za pokritje stroškov
tega spričevala. Kasneje bo
prosilec povabljen, naj se pri-
javi k sodišču dotičnega okraja
kjer stanuje. Sodni klerk mu
izda "prvi papir" ali izjavo o
nameri (Declaration of Inten-
tion), kakor se uradno imenu-
je. Za ta dokument mora pro-
silec plačati nadaljnjih \$5.

3. Treba biti natančen

Treba je posvetiti posebno
paznjo izpolnjevanju tiskovine
Form A—2213, kajti sodni
klerk se pri izdajanju "prvega
papirja" ravna po podatkih, na-
vedenih v tiskovini. Pogrešek
utegne uničiti veljavnost tega
papirja, v katerem slučaju bi
moral inozemec vnovič zaprosi-
ti za nov "prvi papir." Inoze-
mec naj dobro pregleda svoj
"prvi papir," ko ga dobi, in ako
najde kak pogrešek v njem, naj
ga da takoj popraviti. Naj do-
bro pazi, da je datum njego-
vega prihoda, ime parnika,
ime, pod katerim je prišel in se-
danje njegovo ime točno zapi-
sano.

Ako se prošilec izseli iz kra-
ja, kjer je stanoval, v dobi med
vložitvijo prošnje in izdanega
"prvega papirja," naj o tem ob-
vesti poštni urad in navede
svoj novi naslov.
Prošilec naj dobro shrani po-
trdilo o poslanem denarju. Ko

(Dalje na 2. strani)

O RABI TOBAKA

Mnogo se je že pisalo o to-
baku in škodljivih posledicah
rabe istega. Povdarjalo se je
že, da pušenje ali žvečenje to-
baka škoduje zdravju, da kra-
jša življenje itd. Vse take tr-
ditve so se večinoma izkazale
enostranske in brez točne pod-
lage. Pravtako pogosto najde-
mo poročilo o kadilcu, ki je do-
čakal gotovo visoko starost,
kot o nekadilcu. Nekateri ka-
dileci niso bili nikdar bolni, prav
tako kot nekateri nekadileci. Ve-
like iznajditelje in slavne mo-
že najdemo prav tako med kadil-
ci, kot med nekadilci.

Noben pameten človek men-
da ne bo prigravatelj drugemu,
naj se privadi pušenju ali žve-
čenju tobaka. To je samo na-
vada in kdor se ni navadil ra-
be tobaka, čisto lahko izhaja
brez tega in ga nič ne pogreša.
Ta razvada tudi vsakega nekaj
stane, in je do gotove meje ne-
potraben izdatek.

Toda, kdor se je navadil ka-
jenja, najde v istem gotove vr-
ste užitek, kateremu se navad-
no ne mara odreči brez velike
sile. Mnogo ljudi živi čisto do-
bro brez zvečilnega, gumija,
candyja in zahajanja v gleda-
lišča premičnih slik. Drugi
najdejo v tem zopet tolik už-
itek, da si ga ne marajo odreči.
Malo je ljudi, ki bi ne imeli kaj-
šne bolj ali manj nepotrebne
razvade.

Dr. Wingate M. Johnson v
North Carolini sam ne rabi to-
baka v nobeni obliki, toda živi
v okolici, kjer se producira
mnogo tobaka. Hotel se je pre-
pričati, koliko je resnice na
škodljivosti tobaka. Poklical je
torej 1000 mož kar na slepo
srečo iz telefonske knjige. Isto
so storili štirje njegovi stanov-
ski tovariši v štirih bližnjih
mestih. Na ta način je prona-
šel, da jih izmed tisoč-kadi 818.
ali nad 81 odstotkov. Med 60
slučaji, ki so trpeli na boleznij
pectoris, ki se mnogokrat prip-
isuje kajenju, je našel 70% ka-
dilec in 30% nekadilec. Ker
81 odstotkov moškega prebiva-
stva kadi, višji odstotek ome-
njene bolezni med kadilci ne pe-
meni dosti.

Dalje je dr. Johnson pronašel,
da kadilci doživje povprečno sta-
rost 61.3, nekadilci pa 62 in
pol leta. V tem oziru so torej
nekadilci nekaj malega na bolj-
šem.

Doktor Johnson se je hotel
tudi prepričati, koliko odgovar-
ja resnici trditve, da je kajen-
je nosečih ali doječih mater
škodljivo za deteta. Navaja
slučaj peterih žensk, ki so ne-
ženirano kadile tekom noseč-
nosti in dojenja, toda se niso na-
detah vsled tega poznale ni-
kake slabe posledice.

Preiskaval je tudi krvni pri-
tisk kadilcev in nekadilcev in
ni našel znatne razlike.

Skupni rezultat dr. Johnson-
ovih raziskovanj je torej bil, da
kajenje nima stalnega vpliva
na krvni pritisk, da kajenje
ne zmanjša telesne teže in da se
tudi ne more z gotovostjo tr-
diti, da je kajenje odgovorno
za bolezen angina pectoris. Glav-
ni slabi vpliv kajenja je po dr.
Johnsonovem mnenju draženje
notranje vratne kožice.

Torej, če so dr. Johnsonova
izvajanja pravilna, le vsaki
ostanimo pri svojem. Mi, ki
kadimo in imamo neki, četudi
namišljen užitek od tega, bomo
kadili naprej, tistim, ki ne ka-
dijo, se pa ni treba vaditi.

NA OBISK K JUŽNIM SESEDOM

Naša sosedna Canada privla-
čuje leto za letom več turistov
iz Zedinjenih držav. Ti turi-
sti prihajajo večinoma s svoji-
mi avtomobili. Razume se, da
iztrži Canada vsako poletje le-
pe milijone od ameriških turi-
stov. Ameriški dolar pa je do-
brodošel, kjerkoli se pokaže in
tako so se začeli zanimati zanj
tudi naši južni sosedje Mehikan-
ci.

Prvi pogoj za privabitev av-
tomobilistov je seveda v dobrih
cestah. V zadnjih par letih se je
v tem oziru mnogo storilo.
Po dobrih asfaltiranih ali pa
trdnih in dobro oskrbovanih
gramoznih cestah se je mogoče
avtomobilistu pripeljati iz Texa-
sa do Mexico City in še naprej
do S. Cristobala, jugozapadno
pa tudi do nekaterih zanimivih
mest na pacifičnem obrežju.

Poltropična dežela nudi turi-
stom mnogo naravnih krasot in
zanimivosti, vozijo se skozi sli-
kovita mesta iz časov španskega
gospodstva, posejajo lahke
slovesa lovišča, pregledujejo ti-
sočletja stare razvaline, ki go-
vore o davni civilizaciji izum-
rlih narodov itd. Trgovska
zbornica v San Antonio, Texas,
skuša po najboljši možnosti po-
spešiti avtomobilski promet z
Mehiko in v isti smeri delajo
podobne organizacije in oblasti
v Mehiki.

S smotrenim delom na obeh
straneh se bo polagoma gotove-
dalo usmeriti ameriški avto-
mobilski turizem tudi v Mehiko,
posebno ob času, ko je Canada
v objemu ostre zime. Koristno
bo to na obe strani. Denar ame-
riških turistov bo vsekar pri-
pomogel Mehikancem do razli-
čnih zaslužkov in vzporedno s
tem bo ameriška industrija pri-
dobila trge v Mehiki.

Velike važnosti bo tudi bolj-
še medsebojno izpoznavanje so-
sednih narodov. Mehikanci bo-
do imeli priliko spoznati, da
ljudstvo Zedinjenih držav ne se-
stoji iz samih "džingotov," Ame-
ričani pa bodo videli, da naši
južni sosedje niso sami banditi,
kot so nam jih slikali tisti, ki so
pred par leti hoteli na vsak na-
čin izsiliti vojno med obema dr-
žavama.

Čim bolj se posamezni narodi
spoznavajo med seboj tem manj
vidijo vzrokov za sumničnja,
sovražstvo ni vojno. Ako bo
avtomobil pomagal poglabiti do-
bre odnose, ki že v precejšnji
meri obstajajo med ameriškim
in mehikanskim ljudstvom, bo
se s tem oddolžil za marsikak
drugi greh.

Kratka zračna črta

Najkrajša poštna zračna zve-
za v Ameriki je menda v Chi-
cagu, kjer mala letala prenaša-
jo pošto z municipalnega leta-
lišča na jezersko obrežje, štiri
minute od glavne pošte. Veli-
ki poštni aeroplani pristajajo na
letališču, odtam so preje pre-
važali pošiljatve na glavno po-
što z avtomobili, kar je vzelo
dve uri časa. Zdjaj to delo opravi-
vijo mali aeroplani v šestih mi-
nutah.

VŽIGALEC CIGAR

Na trgu se je pojavil nov ži-
galec cigar, pripraven za avto-
mobiliste, ki nima baterij in
žic. Ko se potegne pokrovček
z male cevke, se vsled drgnjenja
užge steni, napojen z gotovo
gorljivo tekočino. Tak vžigalec
se lahko nosi v žepu ali pritrdi
v uradu na pisalno mizo.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Osemdesetletnico je prazno-
val dne 24. oktobra Franjo Šuk-
lje, ki ga imenujejo tudi "aliga-
tor s Kamna." Graščina na
Kamnu je namreč njegovo biva-
lišče. Še vedno agilni osemde-
setletnik se je rodil 24. oktobra
1849 v Ljubljani. Njegov oče
Martin je bil belokranjska kore-
nina iz Lokvice pri Metliki in
Belokranjca se smatra šuklje še
danes, saj je bil dolgo vrsto let
tudi njihov politični zastopnik.

Solal se je v Ljubljani, študi-
ral filozofijo na dunajski uni-
verzi, bil profesor na realki v
Gorici, na gimnaziji v Novem
mestu, v Ljubljani, v Dunaj-
skem Novem mestu, na Dunaju
bil je več terminov poslanec v
kranjskem deželnem zboru, isto
tako tudi v dunajskem držav-
nem zboru. Od leta 1908 do
1911 je bil kranjski deželni gla-
var.

Njegovo delo za narod se je
pričelo v času, ko so v Ljublja-
ni in sploh na Kranjskem go-
spodarili še Nemci in nemsku-
tarji, ko so se Slovenci na svoji
zemlji morali boriti za najprim-
tivnejše jezikovne pravice. O
priliki praznovanja osemdeset-
letnice mu smejo nekdanji poli-
tični prijatelji in nasprotniki
odkriti priznati, da je njegov
jubilej tudi jubilej plodnega živ-
ljenja, katerega sled ne bo iz-
ginila v knjigi slovenske zgo-
dovine.

Vest o pretepu nekega italijan-
skega mornarja v jugosloven-
skem pristanišču Gruz, iz kate-
re so italijanske oblasti skuša-
le takoj napraviti resno afero
se je izkazala za čisto navaden
gostilniški pretep. Skupina ju-
goslovenskih in italijanskih mor-
narjev je zvečer sedela v neki
pristaniški krčmi in pila. Ne-
koliko vinjeni so se potem spo-
rekli in malo skavalski. Taki
pretepi se dogajajo vedno po
vseh pristaniščih na svetu, pa
jim nikdo, razen Italijanov, ne
pripisuje političnega ozadja.

Te dni je praznoval enain-
osemdesetletnico v svojem roj-
stnem kraju v Kastvu istrski
narodni delavec profesor Veke-
slav Špincič.

Izprememba rodbinskega ime-
na. Na prošnjo Ivana Junca v
Trbovljah-Retju je veliki župar
ljubljske oblasti dovolil pre-
membo njegovega rodbinskega
imena v ime Gorjup.

Dolgoletne prošnje kozakov
za naselitev v Jugoslaviji, se
končno dosegle dovoljen uspeh.
Vlada je dala kozakom na raz-
polago zemljo v Metohiji. O
tem je obveščen pomočnik ku-
banskega atamana general Tu-
porkov.

Stari historični grad Sisak
ki je pred 400 leti bil zgrajen
pri izlivu reke Kolpe v Savo, je
sedaj na prodaj. Njegov last-
nik Stevo Gulan namerava pro-
dati stari grad skupno z zem-
ljiščem 80 oralov.

V Beogradu se mudi znani
angleški novinar in sodruknik
"Timesa," publicist Steever
Graham, velik prijatelj našega
naroda. Sotrudniku beogradske
"Politike" je v razgovoru opi-
sal namen svojega potovanja
po Jugoslaviji in vtise, ki jih
je dobil za časa svojega biva-
nja v Jugoslaviji. Med drugim
pravi:

(Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Zedinjene države imajo 120
milijonov prebivalcev in med
njimi je samo 290 oseb, ki "za-
služijo" letno en milijon dolar-
jev ali več. V starem kraju pa
mislijo, da v tej deželi vsi tako
dobro služijo.

Saj ni prijetno biti revež, ki
živi od rok do ust, toda tujtam
nam tudi revščina napravi ne-
koliko veselja. Ko so pri zad-
nji finančni paniki na newyor-
ški borzi nekateri izgubili mili-
jone, nisem jaz izgubil niti fie-
ka.

Tudi kraljevski prevžitkarji
imajo svoje težave. Nedavno
so rumunski kraljici-vdovi Ma-
riji s primernim respektom, to-
da odločno povedali, da se mora
izseliti iz kraljevske palače. In
to baš zdaj na zimo.

Najnovejši pregovor pravi,
da je boljše stati eno minuto na
obcestnem vogalu, kot pa ležati
tri mesece v bolnišnici.

Najbolj zanimiv v politični
shod sem videl pred par tedni
v Clevelandu. Malo po deveti
uri zvečer sem odhajal iz čital-
nice v S. N. Domu, in pri tej pri-
liki sem malo poškilil v veliko
dvorano, kjer bi se imel vršiti
politični shod nekega koncil-
manskega kandidata. Na odru
sem videl govornika, ki je pil
vodo, pod odrom par muzikan-
tov, v dvorani pa hišnika. Vse
ostalo slavno občinstvo pa so
tvorili prazni stoli. Pripomniti
moram, da dotični kandidat ni
bil Slovenec.

Clevelandska Slovenija je raz-
deljena na pet banovin: žužem-
berk, Ribnica, Ljubljana, Kalna
voda in Kurja vas. Glede ba-
nov se vrhovno poveljstvo še ni
zedinilo.

V nekem ljubljanskem listu
sem čital te dni sledečo vest:
"Prometno ministrstvo je s po-
sebnim odlokom odredilo, da se
za vlak rabi službeno naziv
"vlak" in ne kak drugi izraz."
Pri nas se vino službeno imenu-
je "grape juice," rakija pa "me-
dicine."

Po neki statistiki si v New
Yorku 90,000 ljudi dela življenje
z butlegarstvom. V tem številu
pa niso všteti pogrebniški.

Iz Chicaga se poroča, da so
policaji po polurnem zasledo-
vanju vjeli obstreljenega bandi-
ta. Brzkone je bila revežu od-
streljena ena noga ali pa obe.

Neki prijatelj me je te dni
vprašal, če je res, da se vsi
mrzlo in kislno držim, dasi sem
po prepričanju optimist. Od-
govoril sem, da je res, za vzro-
ček sem pa navedel: pokvarjen
želodec, glavobol, povzročen po
smradu iz tiskarne ali pa po ka-
pricah "sinočnjega" mačka, in
pa srečanje s hinavcem.

V Georgiji živi 103 leta stara
žena, ki pripisuje doživetje ta-
ko visoke starosti dejstvu, da
ni nikdar vtikala svojega nosu
v zadeve drugih ljudi, ki je ni-
so brigale. Zdjaj vem, zakaj je
na svetu tako malo ljudi, ki do-
čakajo 100 let ali več.

Deklica, ki je bila vpisana
v gledališču, kjer je posetnikom
dajala pojasnila, kje so njihovi
sedeži, je prišla k zobozdravni-
ku, da ji izpuli zob. Ko jo je

(Dalje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V. 83 NO. 46

Učimo se od narave!

Na prvi pogled se nam zdi, da jesen ni nič kaj primeren čas za proučevanje narave in njenega vztrajnega dela za ohranitev različnih rastlinskih vrst. Bujna rast je prenehala, listje z dreves in grmovja odpada in enoletne rastline se suše. Vse postaja nekako golo, a prav ta golost nam odkriva zastor v skrivnosti narave, katerih sredi bujnega poletnega zelenja nismo tako lahko opazili. Po drevju in grmovju pa tudi po tleh opazimo najrazličnejše sadeže: orehe, kostanje, želod, žir, zrna in jagode raznih rastlinskih vrst. Nekaj teh sadežev bo pač služilo v prehrano vevericam, mišim in raznim drugim drobnim sesalcem, nekaj jih bodo pozobale ptice, nekaj pa jih bo služilo pravemu namenu narave, namreč za ohranitev in širjenje rastlinskih vrst. Semenska zrna bodo našla pot v zemljo in prihodnjo pomlad bodo od tam priklile mlade rastline.

Nekatere poljske in gozdne cvetlice in razna zelišča imajo semenska zrna opremljena z nekakimi mačicami. Te mačice tvorijo nekake peruti ali jadra za semenska zrna, da jih vetrovi lahko raznesejo daleč na okrog. Eno ali druge teh zrnc bo našlo daleč od materinske rastline gostoljuben košček zemlje, kjer bo vzkliklo in se razvilo v novo rastlino. Ako bi se vsa zrna osula na tla na mestu, kjer so dozorela, ne bi bilo prostora za mladi zarod. Poleg tega hoče narava razne rastlinske vrste razširiti daleč na okrog, da se ta ali ona vrsta ohrani četudi jo kakšna katastrofa na enem mestu uniči.

Nekaterih rastlinskih vrst semena so opremljena z nekakimi ščetmi, iglicami in klukicami, pa se primejo živali ali človeka, ki gre mimo, da na ta način dobijo prosto transportacijo v daljne neznane kraje, kjer ustanovijo nove kolonije, ako jim je sreča naklonjena.

Ptice, ki zboljejo sočne jagode različnih rastlin, preneso neprebavljena semenska zrna v daljne kraje. Tudi veverice spravijo marsikaj oreh, lešnik, žir ali kostanj v kraj, kjer ima priliko vzkaliti in se razviti v novo rastlino.

Farmerji in vrtnarji spravljajo v jeseni na varno semena in gomolje korištnih ali lepoticnih rastlin, da jih spomladi posejejo. Vrtnarji spravijo v rastlinjake ali hladne grede iz mladih poganjkov vzgojene lepoticne rastline, katerih gojitev iz semena je počasna in negotova, da bodo imeli spomladi s čim obsaditi cvetlične grede. Take vidimo v jeseni v neštevilnih krajih in oblikah resno in smotreno pripravo za prihodnjo pomlad, za bodočnost.

Vsaka gospodarska ali trgovska organizacija mora misliti in se pripravljati za bodočnost, če neče v doglednem času propasti. To velja stropcentno tudi za našo J. S. K. Jednoto. Naravni zakoni in razne nesreče neprestano redčijo naše vrste. Naše najvažnejša naloga je, da nastale vrzeli izpolnimo in da imamo poleg tega v ozadju vedno močno rezervno. Vrzeli izpolnimo z zdravimi novimi člani, za rezervo pa skrbimo z vpisovanjem mladine v mladinski oddelek organizacije.

Leto se nagiblje h koncu in kmalu bomo imeli pred nami račun koliko smo v tem letu storili za našo organizacijo. Ne dovolimo, da bi bil naš napredek manjši kot je bil drugo leto. Res je, da v eni ali drugi nasebnini že ni več dosti odraščajočih, ki ne bi spadali h kakšni podporni organizaciji, torej z nabiranjem novih članov za odrasli oddelek ni posebnega uspeha. Noben dober član tudi ne vabi v organizacijo bolehnih ali slabega značaja osebe, ker take so le v škodo jednotni blagajni in s tem posredno nam vsem. Boljše je, da dobimo enega zdravega in značajnega člana, kot pa da bi jih pridobili deset, med katerimi bi jih bilo polovico sumljivih.

Pri nabiranju novih članov za mladinski oddelek pa ni toliko ovir. V vsaki nasebnini je precejšno število naše turrojene mladine, ki še ne spada v našo organizacijo. Asesment za člane mladinskega oddelka je nizek, pa nudi starišem v slučaju nesreče vendar izdatno pomoč. Največ vredno je to, da je članom mladinskega oddelka lahek in logičen prestop v odrasli oddelek, ko dopolnijo šestnajsto leto. Res je, da vsi člani mladinskega oddelka ne prestopijo v odrasli oddelek kadar dosežejo zahtevano starost, toda poročila iz glavnega urada kažejo, da jih prestopi mnogo. In ti mladi, zdravi člani so najboljši prirastek za J. S. K. Jednoto. V odraslem oddelku imamo nekaj nad trinajst tisoč članov, v mladinskem pa niti polovico tega števila. Če bi se resno zavzeli, dosegli bi lahko v kratkem, da bi število članov mladinskega oddelka doseglo ali celo prekoračilo število članov odraslega oddelka. Mislimo nekoliko o tem posebno zdaj ko se leto bliža svojem koncu!

Kdor pri vsaki priliki povdarja svoje zasluge za narod, je v najboljšem slučaju častihlepeč. Samohvala vzbuja tudi sum, da se za isto skrivajo nečedni in sebični nameni.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)
vprašal, kje je boleči zob, je službeno odgovorila: "Balkon, prva vrsta na levo."

Neki profesor je prišel na dar z izjavo, da je več pomena v poljubu kot pa v stisnjenju roke Well, za tako učenost bi mu ne bilo treba toliko let trgati hlače po šolskih klofeh!

Pravijo, da komur manjka v krvi in telesu železa, naj uživa špinačo. Pravijo pa tudi, da komur manjka v telesu svinca, naj gre v Chicago.

V Tunisu, Afrika, živi neki človek, ki požira žive škorpione, ne da bi mu škodovali. Njegovi rojaki mislijo, da je svetnik, jaz bi pa dejal, da se je privadil temu kot kandidat kakšne politične stranke v Jugoslaviji ali pa v Ameriki.

A. J. T.

SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)
društva št. 114 JSKJ.

ZVEZA SLOVENSkih ORGANIZACIJ v Chicago priredi v soboto 16. novembra zvečer plesno veselico v korist fondu za Slovenski Narodni Dom. Veselica se bo vršila v SNPJ dvorani.

SLIKAR JAKAC piše iz Los Angelesa, da kar ne more naprej iz tistih lepih krajev, kjer je gorko, kakor poleti. Večkrat se muči v Hollywoodu in tudi slovensko farmersko naselbino Fontano je že posetil.

TEDENSKI PREGLED

(Nadaljevanje iz 1. strani)
priti do civilizacije Fort James postaje na King William otoku

V REPUBLIKI GUATEMALA je povzročil veliko opustošenje ognjenik Santa Maria, ki je nenadoma začel bruhati žareč pepel in raztopljeno lavo. Prizadeto je ozemlje skoro v okrožju sto milj. Katastrofa je zahtevala življenje večjega števila ljudi, pa tudi materialna škoda je velika.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

(Nadaljevanje iz 1. strani)
"Dvakrat sem bil pred tem že v vaši državi. Obakrat sem prišel z namenom, da spoznam vaš narod in vaše narodne običaje, ki sem jih uporabil v svojih književnih delih. Tokrat pa sem prišel, da na licu mesta proučim razpoloženje v vašem narodu po zgodovinskih spremembah, ki so nastopile v vašem narodnem in državnem življenju po 6. januarju in po proglatitvi Jugoslavije. Tema dvema dogodkoma pripisujem za bodočnost vaše države zelo velik pomen. Rad bi pomagal Jugoslaviji in vzbudil v svetu znanju čim večje zanimanje, zlasti v Angliji. Vaša država to zasluži. Zlasti je potrebno, da se svetu pojasnijo pravi smisel teh sprememb v Jugoslaviji. Zunanji svet mora te spremembe pravilno pojmovati, zlasti še, ker so bile sprejete tako lepo in z navdušenjem s strani vsega naroda, kakor sem to sam videl v raznih krajih. Nikjer, ne med Srbi, ne med Hrvati in Slovenci nisem slišal, da bi bile te izpremembe dovedle do kakšnega nasprotstva. Vse, kar je bilo doslej izvršeno, je sinteza za razvoj močne države, kajti edinstvo, kakor je izvedeno, mora roditi Jugoslaviji ono moč, ki ji gre."

Pred leti so gozdna oblastva v Bosni bila izdala prepoved, da se medvedji v tamkajšnjih gozdovih ne smejo streljati. Posledica je bila, da so se medvedji v fočanskem srezu tako razmnožili, da je ogrožena živina na paši. Te dni je prišla velika kmečka deputacija v Sarajevo ter pri oblastni samoupravi zaprosila, naj ste streljanje medvedov zopet dovolji.

KAKO POSTANEM DRŽAVLJAN

Nadaljevanje s prve strani
pa dobi svoj "prvi papir," naj si nekje zabeleži številko tega papirja, ki jo najde v zgornjem levem kotu, datum, ko je bil izdan kakor tudi sodišče, ki ga je izdalo.

4. Ako se ne more ugotoviti zakoniti prihod prosilca

Mnogi so prišli v Združene države nezakonito; to je, prišli so, ne da bi plačali glavarino in bili izprašani in pripuščeni od priseljeniške oblasti. Pa je tudi jako mnogo ljudi, ki se več ne spominjajo imena parnika, s katerim so prišli v Združene države, niti dneva prihoda. Za te ljudi ne morejo oblasti izdati spričevala prihoda in dosledno jim ne morejo izdati "prvega papirja," razum ako so prišli v takih letih, da morejo po zakonu od 1. julija 1929., registrirati svoj prihod v to deželo. Ta zakon namreč predpisuje, da inozemec, ki je prišel pred dnem 3. junija 1921 nezakonito oziroma glede katerega ni mogoče najti zapiska o prihodu, sme sedaj proti pristojbini \$20 registrirati svoj prihod, ako dokaže, da je prišel pred dnem 3. junija 1921, da je od tedaj stalno bival v tej deželi, da je oseba dobrega moralnega značaja in da ni podvržen deportaciji. Ako more te štiri točke dokazati v zadovoljstvo oblasti, dobi spričevalo o registraciji (certificate of registry). Ko je dobil to spričevalo, sme zaprositi za "prvi papir" in dosledno kasneje za državljanstvo. Inozemci, ki so nezakonito prišli v to deželo po dnevu 3. junija 1921., ne morejo postati ameriški državljani.

Vlada je pripravila posebno tiskovino (Form 659) za inozemce, ki hočejo registrirati svoj nezakoniti prihod. Te tiskovine se lahko dobi od najbližjega priseljeniškega urada ali pa od Bureau of Immigration, Washington, D.C. Vsa navodila, kako naj se ta tiskovina izpolni, se nahajajo na tiskovni mapi.

II. DRUGI PAPIR

1. Kdo more zaprositi
Prosilce, ki je 21 let star ali več, more vložiti prošnjo za državljanstvo — "drugi papir" — ne prej kot dve leti, in ne kasneje kot sedem let, odkar je dobil "prvi papir." Prosilec mora dokazati, da je nepretrogoma stanovan v Združenih državah tekom zadnjih petih let. "Nepretrogoma" pomenja, da je bil medtem lahko odsoten izven dežele šest mesecev — v izrednih slučajih tudi leto dni, ne pa več. Tekom zadnjih šestih mesecev pa je moral stanovati v okraju (county), kjer vlaga prošnjo.

2. Priče

Priče morajo biti ameriški državljani dobrega moralnega značaja. Ako prosilec ni stanovan v zadnjem mestu vseh predhodnjih petih let in ga njegovi dve priči ne poznata za vso dobo zadnjih petih let, tedaj mora dobiti tudi po dve priči iz drugih mest, kjer je stanoval, tako da se dokaže, da je bil res v deželi tekom zadnjih petih let. Obe priči v kraju, kjer sedaj stanuje, morata priti z njim na sodišče, dočim morajo podati priče iz drugih mest zapriščeno pismo izjava najbližjemu naturalizacijskemu uradniku, s katero potrdijo, da je prosilec stanovan v dotičnem kraju neki del petletne dobe. Tudi ženska, ki je državljanica, more biti priča. V nekaterih mestih ne dopuščajo bližnjih sorodnikov kot priče, n. pr. žene, moža, staršev itd., nekod pa ne ugovarjajo proti takim pričam. Nekje se zahteva, da mora biti priča najmanj 23 let stara. Radi tega naj prosilec vpraša naturalizacijski urad oziroma naturalizacijskega izpraševalca o predpisih v dotičnem okraju.

(Dalje prihodnje)

DOPISI

Johnstown, Pa.

Društvo Planinski raj, št. 172 JSKJ je sklenilo, da priredi društveno veselico na večer 16. novembra v Kukenbergerjevi dvorani. Vsi rojaki te okolice so tem potom prijazno vabljene, da nas posetijo na tej veselici. Za vsestransko postržbo bo poskrbel v to svrhu izvoljeni odbor.

Ob enem opozarjam člane našega društva, da se polnoštevilno udeležijo decemberske seje, ki je glavna in letna seja. Na dotični seji bo treba izvoliti odbor za prihodnje leto. Društveni odbor je velike važnosti za društvo, ker od istega je v mnogih ozirih odvisen društveni napredek. Torej na svidenje! Z bratskim pozdravom,
Gregor Plesničar, tajnik.

Braddock, Pa.

Članom in članicam društva sv. Alojzija, št. 31 JSKJ, ki niso bili na zadnji mesečni seji, uradno naznanjam, da je društvo sklenilo prirediti v korist društveni blagajni veselico v soboto 16. novembra. Veselica se bo vršila v Slovenskem Domu na 9. cesti v Braddock, Pa. in se prične ob sedmih zvečer. Odbor bo preskrbel okusna tešila za lačne in žejne. Vstopnina za moške je 50, za ženske 25 centov. Zabave bo dovolj in pri tisti priliki bomo tudi videli kdo bo odnesel oro, cejin in prstan z znakom JSKJ. Vsi člani z neprodanimi listki se prošeni, da jih v najkrajšem času vrnejo. — Na svidenje 16. novembra!
Joseph Sankovic,
tajnik dr. št. 31 JSKJ

Cleveland, O.

Na zadnji seji društva sv. Janeza Krstnika, št. 71 JSKJ, ki se je vršila dne 20. oktobra, sem opazil precejšnjo udeležbo, skoraj bi rekli nekaj izvanrednega. Kaj jih je prignalo toliko, mi je prava uganka. Sicer nisem radoveden, da bi to uganko rešil, pač pa bi mi bilo ljubše, da bi se še ostali dve seji tega leta tako odzvali. Posebno za prihodnjo dne 17. t. m. naj bi veljalo to vabilo; za december se morda še enkrat oglašim.

Kot zgoraj omenjeno — na oktoberski seji so bili iniciativni predlogi v "stopah." Tri predloge je članstvo zavrglo, četrtega je podpiralo, kar se tiče zastopstva na konvenciji. Razlogov proti in za predloge ni potrebno navajati, ker smo jih slišali že več kot preveč. In tudi čas je potekel. Kot vidim v glasilu, ni niti sence o razpravah. Oh, te razprave! Vsaka je drugačija, kot ribniške glave! Nekateri trdijo, da se v takih razpravah bistrijo pojmi. Jaz pa mislim, da bi bilo bolj primerno reči, da se pojmi mešajo; in mešali se bodo, dokler 'bomo hodili po tem zverženem svetu. Kar eden hvali, drugi graja in obratno. Nikdar ni vsem lepo, če še lepše pokažeš, in nimaš tako ostudnega, da se ne bi kdo sladkal nad njim. To je zakon narave in tako mora biti, drugače bi šli vsi v eno smer, nastala bi gneča, v gneči nesreča, z njo pa drugi Babilon.

Z razpravami smo za to leto končali. Še dva meseca imamo v tem letu na razpolago, v katerih lahko storimo več koristnega za organizacijo kot v času razprav. Podlago imamo dobro, kakaj bi ne storili? Vpišimo mladino k društvu, h kateremu sami spadamo. Saj ne lobimo nikjer boljše ugodnosti kot ravno pri J. S. K. Jednoti. Poglejmo lestvico mladinskega oddelka ter se pripravljajmo, da je tako kot sem omenil.

Torej v teh dveh mesecih bom storil, kar mi bosta čas in možnost dopuščala, da bom na vsaki seji vsaj par novih prišpeval; in če dobim še par po-

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1898

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNIK, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S. Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412-12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1845 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotno uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne posle naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse prijave naj se pošiljajo na sedež porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in za spričevala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasila, naročnina nečlanov in članice naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se najprej obrne na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 članicami.

močnikov, društvenih sobratov potem bo toliko lažje in lepše. kajti samemu ni dobro biti!

Bratski pozdrav!
Ivan Kapelj,
tajnik društva št. 71. JSKJ.

Gowanda, N. Y.

Upam, da bo urednik Nove Dobe imel toliko potrpljenja s tem malim dopisom, da ga ne pošlje med drugo šaro uredniškega koša, saj dopisi iz tega mesta so zelo redki. Ker se vsak razgovor najlažje začne pri vremenu, se bom tudi pri tej priliki tega držal. Vreme imamo tukaj jesensko, snega dozdaj še ni bilo. Sicer so bile že enkrat začele strašne one bele muhe, toda za enkrat se jim še ni posrečilo, da bi se bile obdržale in udomačile. Bojim se pa, da nam sv. Martin vreme pokvari. (Mogoče poberejo še mačka pri kračevanju). Pa upam, da vse prenesemo. Saj se človek vsemu privadi.

Večeri postajajo dolgi, zato je pravilno, da jih včasih malo skrajšamo. Pri nas napravimo to kar po svoje. Odbor Slovenskega Narodnega Doma je sklenil na svoji redni mesečni seji, da se priredi veselico v soboto 23. novembra zvečer. Dobiček veselice je namenjen S. N. Domu. Da bo pa program zabave bolj zanimiv, preskrbeli smo si tudi dve igri, kateri se bosta predstavljali dotični večer. Ene teh iger se imenuje "Soprog njegove žene," druga pa "Micika." Mislim, da že sama imena dovolj povedo in da mi vsebine iger ni treba še posebej opisovati.

Rojaki iz te nasebnine, kakor tudi iz bližnje in daljne okolice so vljudno vabljene, da nas posetijo na naši zabavi 23. novembra zvečer. Vstopnina za moške je 50, za ženske 25 centov. Pripravljalni odbor bo storil vse, kar je v njegovi moči, da se bo vsak udeležence te veselice vračal zadovoljen domov. — Za obilen obisk se priporoča direktorij Slovenskega Narodnega Doma.

John Matekovich.

McKinley, Minn.

Podpisani tajnik društva št. 110 JSKJ bi rad izvedel za Edvarda, Nežo in Mary Belaj, ki so se nahajali leta 1924 v Virginiji, Minn., in katere je označil pokojni Valentin Čampa kot bratrance, oziroma sestrične, in jim zapustil smrtnino. Prosim sobrate in rojake, ki bi morda vedeli naslove gori omenjenih, da mi jih sporočijo. Ako kateri omenjenih sam čita ta poziv, naj se mi oglasi.

Pozivljam tudi člane in članice,

ce, da se mnogoštevilno jo prihodnje seje, ki se bo vršila 17. novembra, ker imamo važnih zadev za rešiti. li bomo med drugim tudi ciativnih predlogih odbora.

Po mojem mnenju bo bivanjem mladine bolj dokler se ne bo našel varovanja izpremeniti da se bo zavarovalnino nem času izplačalo. sem že slišal od katere mlajših, ki se je izrazil mu hoče denar po smrti rajše pristopil v "ins" kjer se mu po dvanajst izplača svota, za katero rovan. Moje priporočilo, da prihodnja konvencija ukrene v tem oziru, mogoče.

Z bratskim pozdravom
Matt Dolinshek,
Box 505, Biwabik, Minn.

Cleveland je slovenska tropola ter ima različne ne organizacije, med več pevskih, ki priredijo koncerte in dajejo nekaj užitka. Da pa ne nekaj boljsega kot v koncert, si je pevski zbor "ja" nadel težko nalogo, kaže obstinost kaj zbor, riti dober pevski zbor.

Pevski zbor "Za našo na Zahvalni dan, to je vembra opero "Urh vski." Prodstava se bo Slovenskem Narodnem na St. Clair Ave. in 7:30 zvečer. Ogr prof celjski" bo prvi Ameriki. Kompozitor, kojni Viktor Parma ru. Vprizorjena je leta 1895 v Ljubljani ob 65-letnici rojstva Parme, ob 40-letnici glasbenega dela. Leta Mariboru, in leta 1928 70-letnice njegovega je ponovila v Mariboru žela sflajen uspeh. Zarja si je izbral javnosti že poznane glavne vloge. To so Belle, ki bo igral Ivan Plut, ki bo igral grof Simičič, ki bo igral stavljalja Jerico. Vtr predstavljajl Pengaz, Birk romarja. Antio glasnika in Frank lentina.

Opera "Urh grof nudila slovenskemu lep duševni užitek in priliko se seznaniti z celjskih grofov v 14. Vse to bomo videli na dan 28. novembra na

(Dalje na 5. strani)

NEW ERA SUPPLEMENT

Edited by Louis M. Kolar.

Current Thought.

ON ATTAINING PRESTIGE

Intelligence, in the mind of a psychologist, is directly proportional to the ability of the mind to respond to stimuli. For instance, the sight of an airplane resting on the ground. To an average person the airplane appears as one whole mechanism that has for its primary purpose the capability of flying through the air of its own power. But to a mechanic the sight of the same airplane appeals to him in the fineness of construction. The delicate instruments, the wings, fuselage, etc., are considered as separate units that function by means of co-ordination.

Different Viewpoints

The same analogy can be applied to your lodge. To an outsider your organization is looked upon as a whole structure. Prestige, character, personality, etc., of your lodge is regarded as a unit and not so much by its component parts—the members. The character of any undertaking plays an important part in determining the future development. Hence it is of vital importance that a lodge attain a good name for itself. However, a distinct atmosphere is created at all of the social functions sponsored by a lodge. Consequently, we should be very careful to bring about a favorable impression when holding a dance or the like. These two factors are the deciding factors to an outsider that entertains a strong desire to become a member of the S. S. C. U.

Members Viewpoint

On the other hand, the members of a lodge do not consider their organization as one machine. Rather, they are interested, in varying degrees, in each member as a component part of the lodge. As they are vitally interested in the progress and welfare of their lodge, they do so by noticing the doings of each individual member. When a dance has been held and the success of the project attained, certain members are more or less directly responsible, while others have contributed their support by just merely attending.

In view of what has just been stated, each member should endeavor to excel his fellow-member by endeavoring to undertake one of the responsibilities shouldered by his lodge. It is interesting to note how quickly an enthusiastic member can attain prominence in his lodge by showing a whole-hearted interest in the lodge's activities. Besides receiving prestige among his members, he also derives an innermost pleasure in knowing that it was his work that contributed so materially in the successful venture. This happens time and again. By carefully observing a somewhat inactive member at your meeting you will notice an idea that may sound plausible and logical, then you will notice an entirely different character in that person, especially if he carries his idea through. To those members who have been just mildly interested in their lodge the foregoing sentences may sound a bit skeptical. But try it at the next meeting, and you will be surprised at yourself at the prestige attained by following the simple procedure.

WESTERN STARS PRESENT PLAY

Dancing to Follow Drama

Western Star Lodge No. 202 of Rock Springs, Wyo., is going to give a play entitled "The High C" on next Saturday, Nov. 16, in the Slovenian National Home at Rock Springs. The play is under the direction of Leo Poljanec. Max Kershnik and the director will offer vocal solos. The cast is as follows:

Wm. Jugovich.....Prof. Trnovec
Anna Remec.....Rosalinda
Dorothy Taucher.....Evelina
Nick Yenko.....Mostak
Louis Taucher.....Voljnik

Dancing will follow the program. Good, peppy music will be furnished by the Slovenian Orchestra. A good time is assured to all guests attending the play and the dance, as a double form of entertainment is presented. Moreover, refreshments will be served during the evening, which should make things quite interesting. Residents of Rock Springs and vicinity are cordially invited to attend. It will be worth your while to spend the next Saturday evening at the Slovenian Home. The committee in charge has worked hard for the past few months in order to insure success of our latest venture. So,

Come! Come! Come!
Fun for everybody!
Cecilia Galicich, Sec'y.
Western Star, No. 202.

COMRADES WIN SWEEPSTAKES

Repp Scores 210, 209, 221

Comrades of Waukegan, Ill., scored 2838 pins in the North Suburban sweepstakes held Nov. 3 at the Waukegan Recreation Rooms. Frank Repp made a total of 640 points, averaging 213 points per game. Such averages are made but once in a blue moon, and the Comrades as a whole should be duly proud of possessing such a versatile bowler. The team as a whole would be hard to beat provided the bowlers knocked as many pins as they did in the sweepstakes. Below are the individual scores:

J. Zore.....210 177 182—569
L. Petrovic.....132 192 202—526
F. Repp.....210 209 221—640
A. Korenin.....209 159 154—522
A. Skoff.....213 159 209—581

Basketball Team Begins Practice

The Comrades' basketball team will hold its first practice session Saturday evening at the Hattie Barwele Gymnasium. The necessary equipment, such as uniforms, basketball, etc., have been purchased recently. The following members will represent the Comrades' basketball team: Earl McKinney, Walter McKinney, Joe Little, Homer Savage, Joe Chuck, Frank Belc, Jack Strack, Frank Zupec and Al Korenin.

On Nov. 17 the Comrades' quintet will clash with the strong Zupancic pin five at the Waukegan Recreation Alleys. The match game will start at 2 p. m. On Jan. 18 the Comrades will hold a dance at the Slovenian National Home. All members are urged to attend the next regular meeting, as a fine of \$1 will be imposed on each member that fails to be present. A "blowout" will be held immediately after the meeting. John Petrovic, Comrades, No. 193.

BRIEFS

Anton Prelesnik of Milwaukee, Wis., has been granted patent rights on a new electric trolley pole. The new pole is of steel and has a new safety device attachment. Prelesnik was formerly a resident of Eveleth, Minn.

George Popovich of Ely, Minn., died at the Shipman Hospital following an operation for a ruptured appendix. He was 17 years of age and a student of the Ely High School, where he was enrolled as a senior.

A new automatic telephone, the dial of which speaks its call numbers to central, is announced by Sergius P. Grace, assistant vice president of the Bell Telephone Laboratories.

Annual drive for Red Cross campaign was launched on Armistice Day, Nov. 11, and is to continue through to Nov. 28.

Joseph Pisher, supreme secretary of the S. S. C. U., has fully recovered from the effects of his goiter operation and is again assuming his work. Rudolf Perdan, chairman of the auditing committee of the S. S. C. U., has returned to his home town, Cleveland, O., after performing various duties at Ely, Minn., during the absence of the supreme secretary.

PRIZE ARTICLES

How would you like to win \$5, \$3 or \$2? This may sound strange to you at the first glance. But read the rest of this article.

The NEW ERA SUPPLEMENT is offering three prizes just mentioned for the best articles submitted. Besides standing a chance to win some of the prize money, it gives you the added prestige in having your name appear in print. All you have to do is WRITE. Surely you have an original mind that can develop ideas. We do not confine you to writing on some particular thing. It is up to you entirely to submit articles that interest you. What could be easier? Simply sit down at your table, take a pencil and a sheet of paper and get busy. One thought will lead to another, and who knows but that it may be a prize-winning article.

Recently a few juvenile members transferred to the senior lodges. Prior to the change a certain number contributed some worth-while articles in the juvenile department that appeared monthly. Some of their writings were commendable, and consequently won prizes. But now that they have become a senior member of the S. S. C. U. they feel backward in submitting articles to the NEW ERA SUPPLEMENT. Such should not be the case, as their articles are welcomed just as much now as they have been heretofore. The writer hopes to hear more from the members in the future, and particularly so from the transferred members.

Father: Why were you suspended from college?
Son: Constant interruptions prevented my studying.
Father: Interruptions? In what forms?
Son (reminiscently): Ah those forms!

GEORGE WASHINGTONS COP TWO

Have Many Boosters

George Washington Lodge of S. S. C. U. won two games played against the Progressives, S. N. P. J., Sunday, Nov. 10, in the Inter-Lodge League. It took the boys a little time to get started, but once they gained their stride they were practically unbeatable. Manager Drobnic is pursuing a wise policy in assuring no one player on the team that he is a permanent fixture. They must all produce the goods at all time, otherwise they are merely substitutes on the team.

Sometimes a player does not play in his usual brilliant form, and, of course, such a situation is deplorable. Like in the big leagues, Manager Drobnic makes the necessary substitutions in order to insure the team of a winning chance. Hence, in future games played the substituted player will in all probability show fine form again, in which case he will be in the line-up.

The bright luminary on the George Washington team is J. Merhar. He is the midget player in the Inter-Lodge League, weighing but 120 pounds and rather short in size. A plucky player if ever there was one; he has very few equals. The score is no indication of his ability, as he overstepped the foul line a number of times and was necessarily forced to take a "gutter ball," whereas a number of strikes were made when this happened.

GEORGE WASHINGTON

Merhar	134	119	134
Kromar	124	133	137
Glavan	171	188	144
Drobnic	142	172	136
Vesel	84		
Prazil	114	116	
Totals	655	725	667

PROGRESSIVES

J. Trebic	131	160	69
Zeman	186	217	107
D. Trebec	139	143	126
Cvetic	67		
Kulwin	105	187	
Totals	597	757	493

All members of SS. Peter and Paul Lodge of Joliet, Ill., should be present at the next regular meeting to be held on Nov. 17. Plans for the coming "Barn Dance" will be discussed.

FRONT PORCH LOSING ITS IMPORTANCE

The automobile and the spread of wealth have produced great changes in this country, both in the habits of the people and in the physical appearance of our towns and countryside. We may expect greater alterations.

The new home architecture has reduced the front porch from a position of importance, almost of domination of the facade, to a place of minor note when it is not omitted altogether. The reason is evident. Before the advent of the motor, most people walked. Friends could be seen and greeted from the front porch. Neighbors strolled about to see who was at home, and to pay brief, impromptu calls. But today everybody rides, everyone is in a hurry, and the front porch has no longer a social function. We scarcely know our neighbors. Our friends may live 10 or 20 miles away, but we have our cars and can see them every day without effort, almost as if they lived in the next street.

SPORTING BITS

LEAGUE OFFICIALLY OPENED

The Inter-Lodge League of Cleveland, O., officially opened the bowling season Sunday, Nov. 10. Eight teams have been entered, three of which are sponsored by the lodges belonging to the S. S. C. U. They are the George Washington Lodge, Betsy Ross and the Collinwood Boosters. Last season Betsy Ross Lodge had a strong bowling team, that won the majority of its encounters, and it is hoped that they repeat this season in the games played in the Inter-Lodge League. The George Washington Lodge will have a bowling team for the first time in its history. Yet they may prove to be the dark horse in the race for supremacy in the league. Manager Drobnic has secured the services of some real pin-splitters and much is expected of them. Collinwood Boosters, under the leadership of John Laurich, will be a tough bunch to beat, as experienced bowlers compose the team.

All the games will be played on Sunday afternoons, covering a period of 21 weeks. The other teams that have entered the league are Clairwoods, Progressives, Spartans, Loyalites and Comrades.

BETSY ROSS WINS 3

G. Kovitch and Mandell Make Good Showing

In the bowling encounter with the Loyalites, Betsy Ross Lodge won all of the three games played. As the scores show, the total pins per game were steadily increased, which is encouraging indeed. 699 pins were scored in the first game, while 775 were made in the second and 838 in the third game.

By winning the first three games, Betsy Ross are in first place in the Inter-Lodge League of Cleveland, O. and are tied with the Spartans of the S. S. P. Z., who also won all of the three games played with the Clairwoods of the S. D. Z. Judging from the first encounter Sunday, Nov. 10, the Betsy Ross team should make things interesting when they play the Spartans' five, as both teams have good, consistent bowlers.

Manager G. Kovitch should be very optimistic concerning his team, since such a fine showing was made in the initial encounter. Who knows but that his team may bowl a total of 1000 pins or more in the future games?

BETSY ROSS

Mandel	161	202	176
Sternat	140	134	147
G. Kovitch	144	169	193
Sturman	111	145	178
F. Kovitch	143	125	139
Totals	699	775	838

LOYALITES

Blind	125	125	125
Jenkol	125	119	153
Kuhel	125	131	86
Citina	106	172	192
Kromar	204	132	160
Totals	685	679	716

MARRIAGES IN LORAIN, O.

St. Aloysius Lodge No. 6 of Lorain, O., seems to hold a record for marriages performed during the past two months. Frank Gorensek was united to Johanna Vidrick on Sept. 28; Joseph Mramor and Amelia Tomazic have been married on Sept. 7; Ludwig Vidrick, member of the board of trustees of our lodge, was wed to Pauline Ambrozic on Oct. 23, while the latest venture into the sea of matrimony was made by Frank Udovich and Theresa Bayus on Oct. 28. This is not all. Frank Gulic and Antonia Macerol have decided to live as one and are to be married on Nov. 23. Congratulations and best wishes are given to all of these couples.

John Cerne Jr., Sec'y.
Lorain, O.
Editor's note: It is hoped that more members send in

COLLINWOOD BOOSTERS WIN 2

Baraga and Krall Are Bright Spots

Collinwood Boosters of the S. S. C. U. won two of the three games played against the Comrades, S. N. P. J., last Sunday, Nov. 10, in the Inter-Lodge League of Cleveland, O. According to the dope registered by the so-called experts of the league, the Collinwood Boosters were supposed to have only a mediocre team, but the results speak for themselves.

The games were hotly contested, neither side knowing who won the game until the last man rolled. According to the rules laid down by the Inter-Lodge League, total games won count and not the total points scored, as the latter would be impossible to figure on a percentage basis.

John Laurich, manager of the team, instilled the fighting spirit in the Collinwood Boosters that proved to be so fatal to their opponents, the Comrades. Fred Kovach and Leo Kausek are the personal backers in charge of the Collinwood Dry Cleaning establishment.

COLLINWOOD BOOSTERS

J. Laurich	146	156	153
M. Krall	185	215	142
J. Koren	128	140	116
F. Laurich	138	144	123
F. Baraga	180	171	200
Totals	777	826	734

COMRADES

J. Fifolt	171	133	134
A. Tekautz	137	168	145
J. Alich	139	168	211
H. Martin	147	173	183
F. Fifolt	163	169	186
Totals	757	811	859

JAPAN LIKES BASEBALL

Baseball is becoming the great national sport of Japan. More than 40,000 persons jammed the stadium in Tokyo when two universities played the final game for the national intercollegiate championship. The gatekeepers said that only about half of those who applied for tickets were able to get into the stadium. Radios and scoreboards throughout the country kept the vast crowds informed as to the progress of the game.

news articles concerning their lodge. Relatively little has been heard, and consequently little has been published in connection with the doings of different members. Articles like above create and stimulate interest among readers, although it is not strictly limited to articles of that nature only. Contributions to this page are always welcomed and encouraged.

PERFECT HUSBAND

There is a girl's perception of a perfect husband. He would be tall, dark, with a classical nose and brooding, passionate eyes, and yet he would be conscious of his handsome features. He would be a parlor hand who would always be taking out handkerchiefs and wiping his hands. He would be near-flirtations, but would never philander and would never, never, never let that there was any other woman but his wife's. He would be a master who dominated all about him. A man whom other men feared, and of whom they stood in awe. A cold, hard, inexorable man, who forced his will and opinions on others, but he would be clay in her hands, and could do with him as she pleased. He would be under- grumpy and say mean, unkind things because there wasn't any dinner ready when he came home from work of an evening. He would know you couldn't break up a bridge just to rush home and get something for your husband to eat, and that you were late if the tea held on 5 o'clock. He would be easy to live with. He wouldn't be fussy about his food and expect you to spend your time over the cooking him up hot meals something you could open up a can and get something else in from the delicatessen. Nor would he expect to be considered around the house or

RAIN BIRDS

Rain birds or crows is the name often given to the American black and yellow-billed cuckoos because they are popularly supposed to foretell rain by their cries. To have any rights in it. In fact, he would have to be a combination of about ten successful men.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

Rose Fyleman: PETELIN NA STREHI (Pripoveduje veter)

To je povest, ki mi jo je povedal veter o svojem prijatelju strešnem petelinu, ki je živel vrhu kamenitega stolpa, razločno vidnega z okna moje hiše.

Nedavno tega so poslopje s tem stolpom podrl. Pogrešal sem strešnega petelina, ki sem ga dotlej dan na dan opazoval, ko se je veselo obračal po vetru. Nekega dne sem vprašal veter, kaj se je zgodilo petelinu, in veter mi je povedal to-le:

Po vsem videzu je bil petelin na strehi zelo nesrečen, ko je videl, da bodo stolp porušili, ker ni vedel, kaj bo z njim.

Ura, ki je bila na drugi strani poslopja, ga ni niti malo potolažila glede tega. "Odstranili me bodo in me postavili kam drugam," je dejala.

"Izvrstno kolešje imam. Te bodo pa brčkone vrgli na smetišče z ostalo železno ropotijo."

To ni bilo posebno vpludno od ure. Ura in strešni petelin sta vedno živela v prijateljskih razmerah in sta kajkrat ponoči, ko je vse drugo spalo, potihoma kramljala. Petelin je bil nesrečen kakor še nikoli ne. In kakor smo rekli, prišli so in prav skrbno odstranili uro. Niti z roko ni pomahala petelinu v slovo; očitna nevljudnost.

Nato je prišlo več ljudi, ki so kmalu podrli vse poslopje. Petelin se je s stolpno streho vred zrušil in obležal več dni na kupu kamenja in tramov. Nič se ni zmenil zanj, le njegov stari prijatelj veter je prihajal k njemu in se tu pa tam kaj pogovoril z njim.

"Pogum, stari tovariš!" mu je prigovarjal. "Videli bomo, kaj moremo storiti zate nikar ne obupaj."

Nekega dne je prišel mestni župan s prijateljem stavbenikom pogledat, kako gre delavcem delo izpod rok. S seboj je privedel tudi svojo malo vnučinko. Ko so se baš odpravljali proč, je veter zgrabil stavbenikov klobuk in mu ga smuknil z glave. Klobuk se je valjal in plesal po tleh. Deklica je skočila za njim. Klobuk se je ustavil vrhu kupa, kjer je ležal strešni petelin. "Glejte, glejte," je vzkliknila deklica, ko se je sklonila, da bi pobrala klobuk, "kako srčkan ptič leži tukaj. Škoda, škoda!"

Stavbenik je pobral strešnega petelina. "Kaj, gospod župan," je izpregovoril, "lep star petelin. Ne dovolite, da bi ga vrgli proč. Dandanes ni običajno tako krasnih petelinov. Sijajno se bo izkazal vrhu vaše nove mestne hiše."

Potem je župan ukazal, naj petelina spravijo, in nekaj mesecev nato so ga zasadili na streho nove, velike mestne hiše na trgu.

S svojega okna ga sicer več ne vidim, ali vsakokrat, kadar grem na trg, se ozrem nanj.

Ne vem pa, kaj je bilo pozneje s tisto uro in mi je zanjo res kaj malo mar.

LOČILA

Ko si povedal kaj, kar bralce mika, le glej, da bo na koncu stavka pika. Če kaj ne veš, naredi pomisljaj! Vsak klic in vzklik zaključuj naj klicaj, če vprašaj kaj, pristavi pa vprašaj! Če kdaj doslovno piše besedice, naj vsakokrat uvede na dvočrtnje ter spred in zad ušesca se pristavi! Ravna po pravopisni se pisavi ter vejice povsod pravilno rabi in pa podpišja tudi ne pozabi!

(iz Vrtača).

MALO JOKA, MALO SMEHA

Malo joka, malo smeha in nekoliko modrosti — vse iz enega je meha, vse na radost je mladosti!

THE LITTLE KING

The French name for the little, jerky, bob-tail wren, is the Roitelet, meaning the little king—and this is the way it got the name. It seems that away back in the beginning of things, all the birds in the world decided to hold a convention, to nominate a king—one who should rule over them, for all time. And a noisy meeting it must have been, with all of them chirping, whistling, calling, chattering, quacking, crowing, cawing, honking, all at once—everybody talking—and nobody listening.

Every kind of bird in the wide world was there—from the tiny humming-bird, to the great condor of the Alps, with a wing-spread of 12 feet. Everything that wore feathers, and had wings, was represented by at least one delegate, who was empowered to vote for the family. There were water-birds, and land-birds; beautiful birds, and ugly birds; singing birds, and birds that did not know one note from another; duck-legged birds, and long-legged birds; birds with straight bills, and birds with crooked bills; all ready and anxious to take part in naming a king.

perfectly good crown—and a red one at that.

The English sparrow thought he should have the honor, as he knew all about kings—had lived under one. He knew exactly how to be a king, and what to do after he became one. So he moved that they make him king, but as no one seconded the motion, he sat down and gave his tail a flirt, that said as plainly as a flirt could, that he didn't want to be king anyhow. About that time a big, white crane, with long, blue legs, stepped over the heads of about twenty delegates, and with a voice that sounded as if it came out of a frozen water pipe, moved that the bird that could get nearest to the sun, or, in other words, the one that could fly the highest, be elected king.

After a lot of discussion, screeching and several fights, the suggestion of the crane was adopted; and the eagle was asked to make the first trial. He pretended to be much surprised, and tried to look very modest, as he disclaimed any qualifications for the high office; but he stepped to the front and shook out his wings to make sure that his muscles

BAKED PEARS

Select fine large winter pears—those that are firm.

Wash, remove any defective portions and cut in halves, allowing one whole pear for each person to be served.

Remove the core and in the hollow place half teaspoonful of butter and one tablespoonful of sugar.

Arrange the halves in a butter baking dish or pan.

Pour one cupful of water around the pears—not on them. Bake till tender, which will take about 45 minutes.

Just before removing from the oven you may drop a marshmallow on each pear and return to the oven long enough to brown.

These pears make a delicious dessert served with or without cookies.

Marija Grošljeva: UGANKE, ZVITE ZANKE

1. Jaz pa vem za čudno tico ne spodi od nas je mraz, nima kljunčka, ne peroti, pa je pridnosti dokaz.

(per - v - č - a - d - a)

2. V vročem gnezdu se zvali, pesmi sladkih ne žgoli, saj je sama sladka. Glejta, Ljubče, Vladka, nič ne skače, ne frči, kar na mizici čepi, našopirjena od slasti; skoro, skoro vama bo gugala se bradka.

(per - v - č - a - d - a)

3. Jeseni se vlačič, vse barve nam spačič, pozimi poseda, lenobna in bleda, ko vigrad se ukreše, nam kolo zapleše, jo veter izpije — in solnce zasije.

(per - v - č - a - d - a)

TA MLEČNA KAŠA

Ah, ta mlečna kaša, ta jaz rada jem; toda tega prav nikomur ne povem!

Da bi mi jo snedli, tega se bojim, in zato je res najboljšje, da molčim!

(E. Gangl).

and confusion a little brown wren hopped on a stump and tried to make himself heard; while the woodpecker nearly wore his bill out rapping for silence. When the noise had subsided, the wren, with a courtly bow, said, in a voice as clear as a whistle, "Behold your King, for I was hiding under the feathers on the eagle's back, consequently I was higher up and nearer the sun than the eagle was." The amazed birds were dumb-founded, for clearly the wren had won—but who wanted a little, fidgety, bob-tailed wren for a king? Then the owl opened his yellow eyes, and, looking very wise, said that as the eagle, of his own strength, had reached a height that no other bird had dared to rival, that he should be given sovereign power; but as the wren was shrewd enough and brave enough to make the ascent on the eagle's back, that he should be given the title of the Little King—so the French call him, to this day, Roitelet, which means the little king.

GOING TO SCHOOL IN RAIN

Who minds a little bit of rain these pretty Autumn days? It's only sugar lumps that melt, that's what my Teacher says. I've got a rain coat, shiny blue, as blue as April skies; A darling little rain hat, too, that will protect my eyes; So when the rain comes pouring down, I say, "O, what care I? I'm not afraid to venture out; I know I will keep dry." So down the road I trudge along splashing in the rain, It's nicer far than watching rain behind a window pane, I like to see the little drops trickle from the leaves Or feel the sudden shower that comes with a playful breeze. I like to watch the puddles when the rain comes splashing down Like starry beads that sparkle on Mother's evening gown. Oh, gee, I can have so much fun walking down the lane, There's nothing that is so much sport as walking in the rain.

THE EVENING STAR

When darkness closed the busy day and Arthur went to bed, Low in the west he always saw the evening star and said: "I love you, star so wonderful! Oh, let your silver beams Shine down upon me as I sleep and bring me pleasant dreams." And then before his sleepy eyes a fairy would appear With lovely, smiling face and soon these soothing words he'd hear:

"Sleep, gentle boy, I bring you dreams and visions from afar— Sleep on, I am the fairy of the silver evening star."

AN APPLIED FABLE

Ted was watching five-year-old John playing at the sand pile in the garden. He was helping mother shell peas on the back porch and he called her attention to his little brother playing nicely by himself. Eight-year-old Ruth was also watching John from the adjoining garden. His sand pies looked very tempting spread out in a row. Ruth wriggled her way through the hedge and joined John in his play. At first all went well. Then Ruth who was a large child for her age, towered over John and demanded his sand bucket. John held on to it with all his might. Ruth tugged at it with all hers. Then she did a very naughty thing. She picked up a handful of sand and threw it at John. John ducked the sand and ran crying to the house, while Ruth, ashamed of what she had done, dropped the bucket and slipped home. Half way to the house John encountered baby Paul. Here was someone smaller than himself. John stopped his howls, straightened his small shoulders and stood arms and legs outstretched to impede the baby's progress. His hurt feelings and enraged dignity were forgotten. John felt himself now master of the world.

Mother and Ted watching the entire performance from their seat behind the porch lattice, laughed at the turn events had taken for John. When they were satisfied that John and Paul were getting on well together, mother, said:

"That little by-play we have just seen reminded me of one of Aesop's fables."

"Which one?" asked Ted.

"The fable of the little rab-

The Frogs Croaked in Fright And Dived Hurriedly Into The Water

bits. Do you know it?" And when Ted shook his head "no," mother proceeded to tell the tale. "Once there were six little rabbits who lived under a big tree, as happy as the day was long until one day they ventured forth to see the world. All went well until they were unexpectedly met by two large bears. The bears thought that the little rabbits looked so cock-sure of themselves that they decided to give them a scare and started to chase them. Immediately the little rabbits took to their heels and scampered away afraid for their lives. Fearing that the woods was no longer a safe place for them to stay when such large and unknown foes lurked so near, they decided to try the stretch of land on the other side of the creek. So running at top speed they headed for the creek. In the creek, sunning themselves comfortably on some large stones sat a number of frogs. As the little rabbits came bouncing through the tall grass that bordered the creek the frogs

croaked in fright and hurriedly into the water. Here were creatures smaller than they who were afraid the rabbits, we thought, must be powerful, indeed. So the rabbits fled from the thought of their own power, settled down in their woods."

"I see the point," said "in the presence of creatures each of us feel our own power and importance." "After all," said "power and importance are only relative qualities."

WIN A PRIZE

If your neighbor were to you, "How would you earn \$3, \$2 or \$1 by running errands for me?" What you do in that case? else would anybody do the same circumstances? would probably say, "I would like to earn money," and then you go to work to fulfill your

Let's imagine that I am neighbor, asking you the question. Only instead of running some errands for me should ask you to just sit down at your desk and write an article. After you have finished writing all you have to do is mail your article to NEW ERA SUPPLEMENT that it will appear in the juvenile Department. Just think it! Your name would appear on the paper. Besides your name may win one of the prizes offered.

There are numerous prizes offered to the juveniles. There is a \$3 prize, then a \$2 prize, and FIVE \$1 cash prizes. In addition, a book of poems written by Ivan Zorman, a volume (Jugoslav) Poetry, be given to any and all submitting commendable articles that did not win one of the cash prizes. It is so easy to win one of the prizes that you would not be surprised to find a deluge of letters were received containing articles of the juvenile members. So, get busy and write something very soon to send it to this office. Remember, the quicker you put yourself to the task, the easier it will be for you to write something.

M. J.: MUHA IN MUHICA

Stara muha hčerke prvic v šetnjo pelje. Ta pa zdajci zakriči: "Mama, glet veselje!"

Tam stoji stekleni grad, v njem je morje belo, spodaj hruška, sladkor, to se bo živelo!"

"Čuvaj teh se mi dobro muha dete kara. Če si tam, te zmede grad steklen — prevar!"

Sedeš v peno milnato, kjer te smrt že čaka. Nikdar več ne najdeš v beli svet koraka!"

Muhica neverno le z drobno glavo zmajajo, hip nato prešerno je v grad stekleni raja.

V glavi se ji zavrti, v past nesrečno skoči, stara muha pa za njo bridke solze toči.

croaked in fright and hurriedly into the water. Here were creatures smaller than they who were afraid the rabbits, we thought, must be powerful, indeed. So the rabbits fled from the thought of their own power, settled down in their woods."

"I see the point," said "in the presence of creatures each of us feel our own power and importance." "After all," said "power and importance are only relative qualities."

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

Export, Pa.

Genjeni g. urednik: Zopet nas nadlegujem za malo prozora v našem glasilu Nova Doba. Ne vem kaj je vzrok, da je bilo v oktoberski mladinski številki tako malo dopisov slovenskem jeziku. Drage sestre in bratci, saj angleško ni vsaki dan. Vedno eno ali dva izjemne vsaj v soboto ali nedeljo? Saj ko bi nam napisali iste obleke in če bi vsaki od nas tudi ne bilo po volji.

Prav žal mi je, da je od nas tudi tako malo dopisov v slovenskem jeziku. Dosti je tudi pisanih v angleškem jeziku, pa so ker niso pisani slovensko. Ker mnogo teh starejših, ki so radi znali angleško, pa so se zaradi ali niso zaradi svojega imena inelike za učenje angleškega jezika.

Takaj v tem kraju ni nič kaj zanimivega. Tu ni velikih mest, smo tako bolj na samem. Ker so večinoma zaposleni v prometnih rojih. Oni, ki delajo v tovarne, se močno dela ali z dela. Leto smo bolj slabo; za jesen pa smo ne bi vedeli, če bi nas čakali včasih.

Dragi bratci in sestrice, leto nam koncu, zato bi bilo dobro, da se vprašamo, koliko dopisov smo letos poslali v mladinski oddelek Nove Dobe, ki nas priobčen vsaki mesec. Ni jih bilo veliko, po slovenskih ne. Oglasimo se številne vsaj v mesecu decembru. Dosti je med mladinskih dopisnikov, ki bi se večkrat kaj zanimivega ali. Ako ni kaj prava, se niti bratci, kajti g. urednik radi male napake.

Uradiljiv vse sbrate in mladinskega oddelka g. urednika.

Pauline Supancic, društvo št. 57 JSKJ.

Lorain, O

The dance of our lodge, St. Andrew's Society No. 6, that was given Oct. 26, wasn't very successful, on account of two things. The entertainment in the small hall was given by our junior members. Frank, who played the accordion, and Victor Balant, the pianist, were fine. Hope there will be a larger crowd the next time.

Relections are over, and we are glad that we have one Slovenian among the city officers as well as Leo B. Virant. Congratulations!

Now that we are again coming to our time will be spent in playing cards at the party that is to be given at the Slovenian National Home. We hope that everyone will be present to enjoy the evening. The evening will follow.

Martha Kumsse.

COLD COUNTRIES

The north is a land of snow and ice. For months the sun is never seen. All is cold and it is winter time. When the snow is seen again the ice is not melt just a little. For four or five months there is snow, and the weather gets a little warmer. It is summer when the sun is not hot and the snow for the snow to melt. The people's homes are covered with furs to keep them warm and dry, but it is very clean. They burn a fuel like we do.

That is the only fire. When the people want to travel they are pulled by Eskimo dogs. The dogs are strong and they can run very fast.

The children do not go to school. The Eskimos do not have schools. Girls stay at home and help their mothers, and the boys go with their fathers and get food for the family. They love their homes very much in the far north.

Rose Novlan, Lodge No. 110, Elcor, Minn. Ely, Minn.

Ker upam, da bom v novembru že sprejeta v odrasli oddelek, kajti z Mr. Otrinom sva že sestavila tozadevno prošnjo, se tem potom poslovim od vseh bratcov in sestric v mladinskem oddelku. Zelim vsem, da bi srečni in zdravi dorastli za vstop v odrasli oddelek. In ne pozabite se včasih oglaševati z dopisi v Novi Dobi. S tem se nekako izpoznamo in pogovorimo. Tudi jaz bom skušala še katerikrat kaj napisati. (Tako je prav, mlada sosestra, le oglašite se še! Op. urednika).

Ko bi ne bilo tako daleč bi g. uredniku poslala lep rdeč nagelček za njegovo okno v uredništvu št. 1, ne pa praprot ali koprivce, kot mu jih nekateri obetajo. On zasluži že kaj boljšega, ker je tako priden, da se potrudil in uredi naše slabe dopise. Torej, katere ste bolj blizu, le kaj boljšega mu privoščite!

Za sedaj pa "good-bye" dragi bratci in sestrice. Nimam dosti časa pisati nocoj, ker imam še več šolskih nalog za dokončati.

Francka Korent, članica dr. št. 200 JSKJ.

BIG GAME

It is hardly two months since we started school. It seems to me as though it were two years. The vacation months went so very fast, just as if there was somebody behind them chasing them with a big stick. I will also add that the school hours run very slow, especially this week, because I am always thinking of what I saw Sunday while riding through the Echo Trail, a state road.

This road leads through the woods. Many lakes can be seen from this road; this road is 45 miles long. There are many different wild animals living in the woods that can be seen by people walking through the woods. We decided to take a long motor trip along this road.

First we saw partridges all along the road. Next we came across 14 deer, six of whom had horns, while the others were still in their infant stage. As the small ones were very tame, we stopped to look at one. I jumped out of the car and ran after it. It did not run very fast, yet it could outrun me. The state law prohibits the killing of deer at this time of the year. If you get caught with one you will be fined from \$500 to \$1,000.

When we were on our way back I stopped to get a drink from one of the lakes that were at a close distance to the road. Behind a big rock stood a moose, grazing on the tender grass. At that moment my heart sank to my toes from fright. He lifted his head and looked toward me, while I stood there gazing at him. He had a nice pair of horns on his head and he was larger than a regular cow. Then, taking another look at him, I ran to the car. I was very glad to see him, because I never had seen anything like it before. I wish I was a little older, so that I could obtain a license to permit me to hunt big game. By the way, I told the big moose to wait for me until I could come

around to bag him.

I want to thank the Nova Doba very kindly for the \$1 check that I received from them.

Henry Korent, No. 200, Ely, Minn.

JOHNNY'S FIRST JOB

BOY wanted, to help, age 15.

This is the ad that Johnny read when his eyes skimmed the Want Ads. Johnny was only 14 years old, but he said to himself, "Although I am only fourteen, I may be able to do better work than some other boy who is fifteen years old." He then applied for the job and was asked many questions, which he answered truthfully. He was told by the manager that he might get the job and that he would let him know tomorrow.

Johnny went home feeling very proud. He was so excited he could not fall asleep until very late that night. In the morning when he was awake he saw his mother at the bedside. "Johnny, what does this mean?" she asked. Now Johnny was wide awake, so when his mother gave him a slip of paper he read it very eagerly. This was written in the note: "We would like to have you help us in our work, so please be ready at 8 a. m. sharp." You can imagine how quickly Johnny jumped up and got himself dressed. He then went straight to work.

Mary Nemgar, Lodge 25, Ely, Minn.

COST OF CARELESSNESS

The annual fire waste in America amounts to a sum so vast that the mind can hardly grasp its significance. It is estimated that \$300,000,000 worth of property is wasted every year. The cost of fire protection added a total expense equal to the cost of maintaining the entire public school system of the nation. The cost of education equals the value of property destroyed by fire in the United States.

In 1922 the fire loss of the United States was over \$52,000,000, being greater than that of all Europe. Besides our enormous wastage of property by fires, we have to consider that more than 15,000 people are burned to death in our country every year, the great majority being women and little children. For this reason, if for no other, fire prevention is a matter of special importance and significance in the education of American children.

An analysis of the causes of the dwelling house fires in 1918 made by the Actuarial Bureau of the National Board of Fire Underwriters reveals some of the weakest spots in home fire prevention. The causes given in the order of greatest resultant losses are as follows: first, defective chimneys and flues; second, stoves, furnaces, boilers and the pipes; third, matches and smoking; fourth, electricity; fifth, petroleum and its products; sixth, open lights.

Causes of Fire

Matches constitute one of the commonest fire hazards and one in which children are most frequently involved. Oily mops and cloths when not in use need to be stored in metal cans or placed where plenty of air can circulate through and around them. Cloths saturated with ignitable substance are the cause of spontaneous combustion if they are tucked away in the closet to be left lying around. Rubbish constitutes one of the most dangerous fire risks to be found in the home. If it is necessary to make alterations in the electric wiring of the home, the work should be given in care of only a competent electrician. The use of gasoline and kerosene

are too hazardous to take a risk with. Mary Peterka, Lodge No. 25, Eveleth, Minn.

OLD BLUBBER

Old blubber was a perky pirate captain of a group of plundering pirates on the South African seas. The men in the group were playing cards when Jim, the outlooker, spied a ship in distress. A girl clad in a bathing suit was calling for help. Away went the Scarlet to the rescue. On board were dead men, the girl and her pet monkey. This was the first woman that the pirates had seen for years. The last they had seen was Blubber's stepmother, an old, hairless, toothless witch. So awestruck were the men by her beauty that all wanted to marry her, but Blubber wanted her the most. She refused him, only to land in a bare room, for Blubber's words were law. The monkey became the mascot, who seemed to ask, "Where is my mistress?"

One day the monkey was curious to know where the captain went and followed him to the girl's room. Blubber again asked if she would marry him. Again she refused. At this moment the monkey in his language said, "I'll save you yet," and stuck his tongue at the captain.

A week passed, when the monkey, with a bright colored rope, was seen near the girl's room. He tied the rope to the latch and then ran to the crew. The rope was so beautiful that they fought for it. The door fell on a mattress that the monkey had placed before the door. Away sped the monkey, leading his mistress. They took shelter in a cave, but were aroused the next morning to see Blubber again asking the same question. As he had such sad eyes the girl took pity on him and consented. As soon as the yes popped out of her the captain became a prince. He was bewitched by his stepmother. Elizabeth Peternel, Ely, Minn.

TRIP TO THE MUSEUM

One Saturday I went to the Field's Museum in Chicago, Ill., to see the moving pictures. There were many different parts, the first of which was that of the Panama Canal in the process of building. It showed how many people were employed, how the canal was dug, how the locks were made and how they were operated. The next picture shown was the source of the common salt. There is an elevator which takes us down 1,000 feet into the earth. This is the mining tunnel. Then we go to the vein which is being mined at present. The salt is then loaded on a car and taken to the crushing room, which is 100 feet deeper in the earth. Here it is crushed into small particles. Then it is taken to the surface, where it is ground into fine salt. It is then packed to be used for different purposes.

William Laurich, Lodge No. 170, Chicago, Ill.

HOMEGROWN TOMATO

A short time ago I was on a vacation with my aunt and uncle in the big city of Chicago. In that neighborhood there are very pretty houses, with well-kept lawns, shrubs and trees. But not many gardens could be seen in that community. Well, aunties has a small flower and vegetable garden in back of the house. Everything grew in it, and especially noticeable were the tomatoes.

So one day while I was there the tomato looked pretty ripe. Auntie said, "I think I'll pick that one so that we can have it for supper." But uncle said, "Leave it for another day, as it will be riper and will taste much better." So she left it.

Then the next afternoon auntie and I went to town shopping and on the way looked to see how much redder the tomato was. It was a bright red and fully ripe. So we passed it, figuring on picking it up on our way back from town. We rode on the street cars for a long time, and after shopping around a bit we returned home. What a big surprise was in store for us. The tomato was gone. Then Auntie said, "Of all the nerve of somebody to help himself to our tomato." We just had to do without it that night at supper time.

Lucille Zivetz, Joliet, Ill.

FOOD SHOW

I am a junior member of the Lodge Zvezda, št. 170 JSKJ.

A few weeks ago we went to the Food Show sponsored by the Chicago Herald and Examiner and held at the Coliseum. At the show we saw many displays of different foods, articles needed in the home and others things of need and amusement.

Among other things presented at the show was a wonderful stage exhibit. The first act was a girl dressed as Captain Kidd, and other girls as her followers. The next act was a Spanish man and woman doing many acrobatic stunts. A third act was two brothers playing accordions. They did very good playing.

The last act of the show was a play given by children ranging from 3 to 12 years of age. This was the best act of all.

The show was broadcast over the radio. It lasted one week. Many samples were given.

Helen Laurich.

AMBITION

Tom Walker, a graduate of Lorain High School, asked a friendly neighbor for a position in his office, which was one of the largest in the city where Tom lived. When this man heard Tom's application for a position, he made an answer that gave Tom little hope. The man told him that he would give him a job only when he would be able to write a business letter that contained no mistakes in spelling, punctuation and was perfect in letter form.

Tom, who had never paid much attention to letter writing, at once began the task of reading his old grammar book over again. This book now became very interesting. While he was studying those chapters that gave all the rules of grammar and form letters, he also spend much time in writing all sorts of letters. In addition, he put an advertisement in the newspaper seeking a position. In the next day's mail Tom received a letter from the very man who had discouraged him. In reply Tom wrote him the most careful letter that he had written in his life. The letter was then mailed.

The very next day a reply came from the man saying that he should come to the office, where he would be given a trial. His application and test proved satisfactory and hence he received the position. This lesson should teach you to take good interest in your studies.

Joseph Zgonc, Lodge No. 6, Lorain, O.

MOTHER MOON

When over me you shine all night, As mama says, "You see all's right." I often wonder if you watch the star children. As you watch me.

Now sister, read me a story About the first daisy. Pray, tell me who it was, Jupiter, Venus, or the star teddy bears.

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

venskega Narodnega Doma v Clevelandu. Vstopnice so že v predprodaji. Dobijo se pri pevcih in pevkah Zarje in v sladničarni Mrs. Kushlan v Slovenskem Narodnem Domu. Sedeži so rezervirani. Kdor si hoče zagotoviti sedež, naj se potruži zdaj, da mu ne bo treba stati.

J. Krebel.

Cleveland, O

VAŽNO NAZNAVILLO ČLANSTVU DRUŠTVA SV. JANE-ZA KRSTNIKA, ŠT. 37 JSKJ v Clevelandu.

Ker so nekateri člani društva začeli zanemarjati svoje dolžnosti napram društvu, posebno pa nekateri prav brez skrbi odlasajo s plačevanjem mesečnih prispevkov, ravno tako, kakor da je tajnik milijonar. To delo tajniku veliko nepotrebnih skrbi in poleg tega tudi dosti dela. Mogoče si bo kateri izmed članov mislil: saj je plačan zato. Ampak to ni tako, kot si nekateri mislijo. Če je plačan za delo, nikakor pa ni tajnikova dolžnost, da bi člana zakladal. Včasih bi komaj bilo, da bi zažalil kar za eno četrtino članstva. Tajnik tega ne more storiti. Pa v večih slučajih, ko je enkrat že precej za plačati, potem se pa društvo kar na lepem pusti; za izgovor se največkrat navede, da je najdražje društvo v nasebini. Tajnik ti pa pokrij za dotične asesmente, vzemi kjer hočeš!

Tem potom naznavam članstvu društva št. 37, da "NE BOM" nobenega člana založil za mesec november in december. To obvestilo si naj vsaki vsame naznanje, ako bo kateri suspendiran, naj ne dolži tajnika, ampak sam sebe, ker krivda bo dotičnega, kateri je zanemarjal svoje dolžnosti napram društvu.

Kateri imate že jednotine koledarje, ki ste jih prejeli od mene na 25. oktobra ali prej, prosim, da jih ne obesite na steno pred 15. decembrom. Da sem jaz koledarje razdelil, ni moja krivda, ampak dotičnih, kateri niso obvestili tajnikov pravočasno.

Toliko v prijazno obvestilo dotičnim članom, kateri že imate jednotine koledarje doma.

Z bratskim pozdravom

Frank Kačar,

tajnik društva št. 37 JSKJ.

Midvale, Utah.

Listi padajo z drevja v mrzlih jesenskih jutrih, in prav tako izpadajo počasi starejši člani našega društva. Poročati mi je danes, da je naše društvo sv. Jožefa, št. 86 JSKJ izgubilo iz svojih vrst dolgoletnega, dobrega člana Dominika Sadarja. Pokojnik je bil član našega društva 21 let. Bil

One day Mary said, "Let's make some daisy chains." But I answered, "No, no, those are Mother Moon's children. I love the dear star children."

Victoria Penca, Lodge No. 37, Cleveland, O. Victoria Penca won a book of poems in one of the editions of the Juvenile Department.

THE HANDKERCHIEFS

Once upon a time there were seven little handkerchiefs, namely, Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday and Saturday. They lived in a box. One day a little ray of light crept into the handkerchief box. It grew bigger and bigger, and before you could say "Jack Robinson" Sunday was taken out. He was put right into a pocket, where he remained all day. The next day the same thing happened, and Monday was taken out. This continued until Saturday was left alone. He wanted to know where his brothers were, but he decided to wait. And the next day he was taken out.

Anne Cerne, Lodge No. 103, Cleveland, O.

je mirnega obnašanja in povsod priljubljen. Po trimesečni mučni bolezni je preminul dne 24. oktobra.

Pokojnik je bil doma iz vasi Globoko, št. 4, fara Krka. V Ameriki je bival 27 let; delal je v različnih krajih, zadnjih 21 let je bival pa tu na Midvale. Tukaj zapušča soprogo in enega sina. Pogreb se je vršil civilno dne 28. oktobra. Pogreba se je udeležilo društvo Svi Sloveni HBZ polnoštevilo, istotako mu je izkazalo s številnim spremstvom zadnje društvo sv. Jožefa, št. 86 JSKJ. Poleg društvnikov se je udeležilo pogreba tudi mnogo družega občinstva in drugorodcev. Pogreb je bil v resnici lep in je pričal o priljubljenosti pokojnika.

Vsa čast in priznanje sobratom in rojakom, ki so se udeležili pogreba in ki so izrazili zadnje pozdrave z mnogoštevilnimi vencami in cveticami. Izgubili smo dobrega rojaka iz nasebine in dobrega člana iz društva, JSKJ pa je s pokojnim Sadarjem izgubila dobrega sina. Naj mu bo ohranjen blag spomin!

Pri tej priliki apeliramo na rojake, ki še ne pripadajo k nobenemu društvu, da se pridružijo nam, kajti nobena druga podporna organizacija ne nudi svojim članov boljših pogojev in večjih ugodnosti. Čas za pristop je seveda dokler je človek zdrav, kajti bolnikov ne sprejema nobena podporna organizacija. Kdor še ni član, pa je zdrav in v pravih letih, in se hoče zavarovati pri dobri, točni, finančno trdni in nestrankarski podporni organizaciji, naj pristopi k J. S. K. Jednoti!

John Blatnick.

S pota. Jesenska doba, čas dozorelega leta. Kmet je večinoma pospravil svoje prideleke. Mlatilnica pa še ropoče in v eno stran frči slama in pleve, v drugo pa lepo žitno zrnje. Vse to po napeljanjih velikih ceveh. To opazujemo pri rojaku Vovku pri Sv. Stefanu, v eni prvih slovenskih farmerskih naselbin te dežele. Mladi rojaki, ki delajo pri mlatilnici, zbijajo šale in mečejo drug drugega v kupe slame. Stroj pa ropoče naprej. V nekaj urah so izginili malim hribečkom podobni kupi snopja in zmlačeno žitno zrnje se je kar sproti zvozilo v veliko skupno žitnico, od tam pa v mlino. Iz tega bo naš vsakdanji kruh.

Takole premisslujem v jeseni na lovu v Minnesoti. Sicer sem lovec brez puške, sedeč v mladem gozdu pri zakurjenem ognju. Jesenski veter šumi po suhem listju in v vrhovih dreves, v daljavi pa pokajo lovške puške. Kot včeraj se mi zdi, da je bilo, ko so se tu okoli raztezali temni gozdovi, katerih se še ni bila dotaknila sekira. Marsikje so se širila mehka močvirja, preko katerih so bila napravljena zasilna pota s hlo dov. Pa so prišle lesne družbe in mehka močvirna tla zalile z vodo v jeseni, nakar je vse skupaj trdo zmrznilo. Tako je bilo mogoče na saneh voziti posekani les proti jezerom. Dela je bilo tistikrat v izobilju za vsakega. Danes je drugače. Gozd je izginil, deloma ga je uničila sekira, deloma gozdni požari. Kar je še gozda tu okoli je večinoma mlada rast.

Ko to pišem, se nahajam v mlado zaraščenem gozdu na mali farmi nekoga rojaka. Zdaj se namreč mnogokje nahajajo kmetije, kjer so bile prej gozdne kempe, v katerih je delalo na stotine delavcev. Na največji žagi v Ameriki, v Virginiji, Minn., so pred par tedni zrezali zadni drevesni hlo d. S tem je povedano, da so gozdi izsekani, da je izgubilo delo mnogo delavcev. Prizadeti so tudi mali posestniki; zaslužka ne bo, pa jim ne bo kazalo družega kot zapustiti te male farme. Podobno se bo morda go-

(Dalje na 6. strani)

O ABRAHAMU

Raziskovalec dr. C. L. Woolley, ki se je nedavno vrnil iz Palestine, predava zdaj po deželi, da židovski oče Abraham morda ni bil puščavski ovčar, ampak je vtegnil biti prebrisan transportni podjetnik. Glasom biblije je bival Abraham v mestu Ur na Kaldejskem in je posedoval mnogo kamel. Najboljše transportno sredstvo tistih časov so bile gotovo kamele, in trgovina med posameznimi mesti in rodovi se je mogla vršiti le potom teh tovornih živali. Nekako tisti čas so se vršile vojne med Semiti na severu in Sumerijani na jugu. Omenjeno je tudi v bibliji, da se je Abraham udeležil bitke "štirih kraljev". Vojna pa je slaba za mednarodni business, kar je menda pronašel tudi Abraham, zato se je preselil v Herran, kjer so živeli ljudje njegovega rodu. Prebivalci Ura in Herrana so častili takrat "luninega boga". Sledeč trgovskim potom je Abraham končno prišel v Palestino, kjer se je naselil. Tam je našel ljudi druge vere, in glasom biblije je zakopal svoje prejšnje bogove pod hrastovim drevesom. Po mnenju raziskovalca dr. Woolleya so bili to kot igračke mali kipi luninega boga, kakršnih se še zdaj dosti najde v razvalinah mesta Ur.

Iz gornjega izhaja, da Abraham, ki ga njegovi rojaki in drugi priznavajo za začetnika judovskega rodu, morda ni bil navaden ovčar, ampak podjeten businessman, ki si je znal napraviti udobno življenje in precejšno premoženje med tujim narodom. To lastnost njegovi potomci še danes zelo izrazito kažejo.

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani)

dilo tudi mnogim, ki so živeli v mestu, bodisi od zaslužka pri žagi, bodisi s kakšno trgovino, ki je bila v večji meri odvisna od delavcev na žagi. Mnogoletni trud bo šel po vodi. Tako se praznijo mesta severno od Dulutha, in prizadetih je mnogo naših zgodnjih naseljenikov. Le malo je mest, ki cveto in rastejo, največ jih je, ki počasi propadajo. Gozdi so šli, železna ruda se pa večinoma pridobiva z odprtih rudnikov, pri čemur se ne potrebuje mnogo delavcev. Tako odhajajo delavci za zaslužkom v druge kraje, namreč tisti, ki so se dovolj pri moči, da morejo iti. Starčki seveda ne morejo nikamor.

Nekatera mesta seveda tvorijo izjeme. Eno teh je mesto Ely, ki se lepo razvija. Železna ruda v tamkajšnji okolici se nahaja pregloboko v zemlji, da bi jo mogli pridobivati z parnimi lopatami, torej rabi družba precej delavcev. Seveda, delavcev se ne manjka, zato so tisti, ki imajo delo, lepo previdni in molčijo. Kdor se zameri temu ali onemu gospodu, je lahko kar na lepem ob delo, in potem mu ne kaže drugega, da zapusti svoje domovanje in gre s trebuhom za kruhom. V današnjih časih in razmerah pa ni tozadevno dosti za izbirati.

V Ely, Minn., se živi eden prvotnih slovenskih naseljencev Minnesote, rojak Frank Lozar, star 93 let. Zadnje čase mu je precej opešal vid, toda kot mi je rekel, se drugače še dobro počuti. Stanuje v svoji hišici in deloma tipajoč še vse obleže. Za njega ljubeznjivo skrbi družina Petek. Ako ne pride kaj posebnega, bo starček še lahko dočakal stoletnico.

Matija Pogorelec.

Conemaugh, Pa.

Iz urada društva sv. Alojzija, št. 36 J. S. K. J., Conemaugh, Pa.—Članstvo omenjenega društva je na zadnji seji sklenilo,

da društvo priredi veselico dne 30. novembra t. l. Da pa be veselica uspešna v vseh ozirih finančno in v razvedrilo, je pa treba, da so člani malo delavnija. Nekoliko let že smo precej zaspani, ni nobenega življenja, vse je tiho kot pri božjem grobu. Prebudimo se! Pojdi-mo delo vsi, ne zanašajte se samo na tajnika ali odbor. General ali poveljnik ne more nič storiti brez moštva, tako je tudi pri društvi ali sličnih organizacijah.

Torej, brat ali prijatelj, izkaži se, in če ne moreš drugega pripomoči v tem slučaju, povej svojemu sobratu, sestro ali prijatelju, da se bo vršila 30. novembra veselica gorimnjenega društva. Vprašaj ga, če se bo udeležil te veselice, ter govori par besed o omenjenem društvu. Vprašaj ga, če je član tega društva, če ti odgovori, da ni, nagovori ga, da postane član društva sv. Alojzija, št. 36 J. S. K. J., največjega društva v tej okolici. Vse to ni veliko za izpregovoriti, a delo si naredil veliko, koristil si veselici, katera se bo vršila, koristil društvu, koristil Jednoti, predramil si samega sebe in svojega prijatelja, ter se skupno kot člana ali bodoča člana udeležita veselice ter se zadovoljivo zabavata. Oglas veselice boste čitali pozneje.

Nadalje se prosi vse člane, kateri so zaostali s plačevanjem esesmentov, da poravnajo svoje dolgeve na prihodnji seji, ki se vrši 17. novembra t. l.

Torej ne pozabite teh dveh točk.

Z bratskim pozdravom
Josip Turk,
tajnik dr. št. 36 JSKJ

Barberton, O.

Uljudno se vabi vse občinstvo iz Barbertona in okolice, da pride pogledat našo otroško prireditev. Igra bo v soboto, to je dne 16. novembra ob sedmih zvečer v "Domovina" dvorani na Mulberry St. Igra se imenuje "K Mamići" in v tej igri nastopi 28 otrok. Nastopijo skratje, vile, angelji, kraljica in še drugi poglavarji, in dva prav majhna otroka.

Igra je vseskozi krasna in zanimiva. Nastopijo tudi prav majhni otroci od pet do osem let stari. Ti otročki bodo še posebno prijazni, ker so vsi bolj majhni, in tudi imajo nekaj za pokazati. Dalje skupina mladih fantov, ki vam bodo zapeli slovensko in angleško. In zopet skupina deklic, ki nastopijo kot krasne vrtnice; imenuje se "Rožni ples." Vseh otrok skupaj je 83.

Zato, cenjeni prijatelji mladi, pridite na igro, da vidite, kaj lahko otroci vse naredijo.

Jennie Okolish,
članica dr. št. 44 JSKJ.

Pittsburgh, Pa.

Članstvu društva sv. Štefana, št. 26 JSKJ se naznanja, da bo društvo obhajalo 28-letnico svojega obstanka na svoj imen dan, to je 26. decembra, ali na Štefanov dan. V kakšni obliki se bo slavnost vršila, se bo določilo na redni seji meseca novembra, to je 17. novembra t. l. Zato se prosi članstvo, da se te seje udeleži polnoštevilno. Imamo tudi drugih več važnih stvari na dnevnem redu, zato je navzočnost vseh tem bolj potrebna.

Društvo sv. Štefana ima samo enkrat na leto svojo zabavo, zato moramo gledati, da iste pripravimo tako, da bomo prestregli vsem članom in članicam kakor tudi našim prijateljem Slovanom. Podrobnosti bodo poročane kasneje.

Prejel sem tudi stenske kolarje JSKJ, do katerih je opravičen vsak član ali članica od vsakega oddelka, in te se bo začelo deliti med člane na glavni letni seji meseca decembra, to je 15. decembra. Koledarji so jako pomenljivi za rast J. S. K. J. Leta 1929 se hitro bliža svojemu koncu. Zato moramo

podvojiti vse svoje sile, da pri- jememo v našo sredino kar največ novih članov, bodisi v od- rasli ali mladinski oddelki.

Torej na svidenje 17. novem- bra na redni društveni seji ob 2. uri popoldne v Slovenskem Domu na 57. cesti, Pittsburgh, Pa. Meseca novembra je veliko dela pri društvenih tajnikih, ker morajo potom novih ime- nikov poročati na glavni urad vsa imena, kakor tudi premem- be skozi celo leto, zato se prosi članstvo, da točno plača svoj esesment, kakor društvena pra- vila določajo, da mora biti as- esment plačan točno do 23. v mesecu. Ako kateri nima denarja, naj se oprostí na dru- štveni seji, nikakor pa ne na domu tajnika, ker tajnik nima denarja za založitev. Zato se enkrat prosim, da se vpošteva društvena pravila in se plačuje kot določeno. Kateri ne bo plačal do omenjenega dne, naj si sam pripiše posledice, ako bi slučajno prišle. Toliko v brat- sko obvestilo.

Z bratskim pozdravom
Joseph Pogačar,
tajnik dr. št. 26 JSKJ

Chicago, Ill.

Zveza slovenskih organizacij v Chicagu priredi v soboto 16. novembra zvečer plesno veseli- co v SNPJ dvorani na Lawndale Ave. Čisti dobiček veseli- ce je namenjen za stavbinski fond Slovenskega Narodnega Doma, zato je želeti, da sloven- sko občinstvo iz Chicaga in oko- lice v obilem številu poseti te veselice. Zveza slovenskih or- ganizacij je na dokaj trdni pod- lagi, želeti je le, da se še ostala društva pridružijo in pomagajo delovati za naš Dom. Delnice so v razprodaji in vsak naj bi si jih nabavil, kolikor si jih pač upa plačati. Cena delnic je prilično nizka, namreč samo \$10, kar se tudi lahko plača na več obrokov.

Želeti bi bilo, da se zastop- niki bolj točno udeležujejo se- kajti več nas bo, tem več do- brega lahko ukrenemo. Saj to se gre za našo lastno korist, oziroma za korist vseh zaved- nih Slovencev v Chicagu in okolici.

Torej, da ne pozabite priti na veselico Zveze slovenskih or- ganizacij na večer 16. novembra. Pokažite se, koliko vas je. Po- strežba bo prvovrstna in godba tudi. Na svidenje!

John Zvezich,
predsednik Z. S. O

Chicago, Ill.

Cenjenim članom in članicam društva Zvon, št. 70 JSKJ naznanjam tem potom, da Zveza slovenskih organizacij v Chicagu priredi plesno veselico na večer 16. novembra v SNPJ dvorani. Ker je društvo Zvon članjeno pri Zvezi, in ker se naša društvena seja vrši ravno tisti večer, obveščam članstvo, da se bo seja pričela točno ob SEDMI URI zvečer, da se bomo lahko udeležili Zvezine priredit- ve.

Člani, ki se nameravajo ude- ležiti veselice, lahko kupijo vstopnico pri našem društvenem tajniku. Upam, da bo članstvo našega društva na veselici dobro zastopano.

Z bratskim pozdravom,
John Zvezich,
predsednik dr. Zvon št. 70 JSKJ

Export, Pa.

VABILO NA PLESNO VESE- LICO.—Društvo "Studenc pod skalo," št. 138 JSKJ priredi svojo prvo plesno veselico v tej sezoni na večer 16. novembra. Veselica se bo vršila pri Franku Kužniku na farmi in se bo pričela ob šestih zvečer.

Vsi člani JSKJ in sploh vsi rojaki te okolice so prijazno vabljeni, da nas posetijo na večer 16. novembra.—Na sviden- je!
Frank Kužnik,
tajnik dr. št. 138 JSKJ.

Gilbert, Minn.

Članom društva sv. Jožefa, št. 20 JSKJ naznanjam, da ima- mo v mesecu novembru dru-

štveno naklado za pokritje pol- letnih stroškov. Ta društvena naklada znaša po 25 centov na člana.

Z bratskim pozdravom,
Joseph Novak, tajnik.

IZ JOLIETSKE NASEL- BINE

Na redno mesečno sejo dru- štva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ, ki se bo vršila v nedeljo 17. novembra, se pričakuje mnogo članov. Seja se bo vrši- la ob navadnem času in v na- vadnih prostorih. Najlepše bi bilo, da se omenjene seje ude- leži članstvo polnoštevilno.

Umrla je tukaj dne 8. novem- bra Mrs. Frances Kostele, vdova po pokojnem Ignacu Kostel- eu, ki je umrl pred osmimi leti. Pokojnica je bila stara šele 47 let. Za njo žalujejo: štirje si- novi, Frank, Edward, Albert in Louis; dve hčeri, Mrs. Edith Sentrelli in Helen; tri sestre, namreč Mrs. Ana Flander, Mrs. Angela Ursich in Mrs. Mary Zupančič, in trije bratje, nam- reč Anton, Joseph in Louis Bolte. Vsi so v Jolietu, razen Mrs. Zupančič, ki se nahaja v Jugoslaviji.

Bohinj se je javil te dni naš rojak in sobrat John Zaletel, stanujoč na 1600 N. Center St. Zadnji teden sem poročal o mo- krem in nezdramem vremenu. Zdaj se je obrnilo in imamo prav lepe dneve, če vpoštevamo pozni letni čas.

Elgin, Joliet and Eastern železniska družba, znana tudi pod imenom "J," si je te dni naba-

vila za približno pol milijona dolarjev novih lokomotiv naj- modernejšega tipa. V "car shops" omenjene železniske družbe je vposlenih mnogo na- ših rojakov.

Za veliko veselico na večer pred Zahvalnim dnem, to je 27. novembra, se vse lepo počasi kuha in peče na eni strani, na drugi strani se pa urno dela in pripravlja. Po vseh znamejih soditi bo prireditev v ponos društvu št. 66 JSKJ in sploh vsej tukajšnji slovenski nase- lolini.

Dругih posebnih novic za danes ne vem poročati. Priporo- čam pa se članom za številno udeležbo na seji v nedeljo 17. novembra. O važnih zaključ- kih te seje bom poročal prihod- naji teden v tej koloni.

John L. Živetz,
tajnik dr. št. 66 JSKJ.

LISTNICA UREDNISTVA

Razprave o iniciativnih pred- logih glavnega odbora so bilo glasom pravil zaključene v šte- vilki 43, ki je izšla dne 23. oktob- ra. Vse pozneje došle razprave, tikajoče se omenjenih pred- logov, se torej niso in se ne bodo priobčile, bodisi da so izključno razprave ali pa tega se tikajoče del dopisa. Dopolnili naj izvo- lijo vzeti to obvestilo za znanje.

Tem potom naj bodo tudi ob- veščeni nekateri dopisniki, da so v torek došli dopisi, ki niso nuj- ni, v tej številki izostali in bodo priobčeni v prihodnji izdaji. Zaradi praznika obletnice pre- mirja je poštna dostava tega tedna nekoliko zaostala.

MIKE UNETICH

SLOVENSKI JAVNI NOTAR V REPUBLIC, PA.

Opravlja točno in korektno vse v notarsko stroko spadajoče pose. Phone: 181-J, Republic, Pa.

VABILO

na veselico

KATERO PRIREDI

ZVEZA SLOVENSKIH ORGANIZACIJ V CHICAGU

V SOBOTO 16. NOVEMBRA ZVEČER

v dvorani S. N. P. J. na Lawndale in zap. 27. cesti

Igral bo slovenski "Straus" orkester in vsestranska dobra postrežba je zajamčena

Začetek ob osmi uri zvečer

ODBOR.

ROJAKOM V JOHNSTOWNU IN OKOLICI

se naznanja, da se je otvorila prva in edina slovenska cvetličarna v Johnstownu, Pa. Kadar boste potrebovali rož, šopkov in vencev za svatbe, pogrebe in druge prilike, obrnite se na domače podjetje, kjer se vam bo skušalo po najboljši možnosti postreči.

Ob enem se cenjenim rojakom naznanja, da se je v istem prostoru otvorila tudi Slovenska knjižnica, kjer so na razpolago najraznovrstnejše knjige za izposojevanje. Proti plačilu 25 centov na mesec boste lahko prečitali na mesec toliko knjig, kolikor jih boste mogli. Čas za izposojevanje knjig je ob sobotah in nedeljah popoldne.

MRS. MARY TOMEČ

120 MARKET ST. JOHNSTOWN, PA. (Tel. 6211-B)

PRODAJALNISKI PROSTORI V NAJEM

se oddajo v Slovenskem Narodnem Domu v Lorainu. Pripravni so za vsako trgovino. Za vsa nadaljna pojasnila pišite na: "Slovenian National Home, c. o. John Kumše, 3114 Pearl Ave., Lorain, O."

TISKOVINE
od najmanjše do največje za **DRUŠTVA** in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.
Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

GLAS NARODA
NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI.
Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa največ svetovne novosti, najbolj izvirna poročila iz stare in novevine; mnogo šale in prevodov manov najboljših pisateljev.
Poslajte \$1.00
in pričel: ga bomo poslali.
Vsa pisma naslovite na: **GLAS NARODA**
216 W. 18th St., New York, N. Y.

Trgovina z železnino in pogrebni zavod
Edini kat. pogrebni v Evelethu, Minn., se vam priporoča v vseh ozirih za točno in ceno postrežbo. Ne hodite v druga mesta, ampak popirajte domačo trgovino!
HELPS HARDWARE
312 Grant Ave., Eveleth, Minn.
(Telefon po dnevi: 58, ponoči: 140-607)

Joseph Mandel
JAVNI NOTAR
v Ely, Minnesota
OPRAVLJA TOČNO IN KOREKTNO VSE V NOTARSKO STROKO SPADAJOČE POSLE

ANTON ZBAŠNIK
Slovenski Javni Notar
5400 Butler Street Pittsburgh, Pa.
Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, opreduje vse druge v notarski posej spadajoče dokumente, bodisi za Ameriški stari kraj. Pišite ali pridite osebo.

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, piane in radio vseh izdelkov dobite pri nas.
FRANK ČERNE
6035 St. Clair Ave. in 938 E. 79th St., Cleveland, O.

ZASTAVE, REGALJE
in vse druge društvene potrebščine. Pišite po vzorec in cene na jake, sobrata in večletnega trgovca (Agency for Spartan Radio).
IVAN PAJK, 24 Main St., Conemaugh, Pa.

BOŽIČNA NAKAZILA
za Vaše SORODNIKE V DOMOVINI
Priporočamo vam, da nam Vašo letošnjo denarno pošiljateljstvo čite čim prej, in sicer iz dveh razlogov: PRVIČ želimo, da se denar izplača prejemočim saj en teden prej pramiki. To je mogoče le tedaj, če nam naročite nakazila že pred koncem novembra. DRUGIČ želimo vam obračunati dinarje še po naši sedanji ceni, divigati ter je mogoče, da bomo primorani povzati svojo prodajno ceno. Sicer se pa nadamo, da bomo ostali pri sedanji ceni, dokler nismo večino božičnih nakazil odposlali.
Ker smo najbolj pripravljeni za točno izvrševanje Vaših nakazil. Vas prosimo, da ista pošljete na

SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street NEW YORK, N. Y.

RUDOLF PERDAN
SLOVENSKI JAVNI NOTAR
Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče pose.
933 E. 185th St. Cleveland, Ohio

BOŽIČ V DOMOVINI
Onim, ki so namenjeni potovati v stari kraj za Božič, čamo, da priredimo zadnji izlet to leto na največjem in najstarejšem parniškem francoskem parobrodni družbe —
ILE DE FRANCE
BOŽIČNI IZLET 6. decembra 1929
Kakor vedno, so nam tudi za te izlete dodeljene najboljše in klor si želi zasigurati dober prostor, naj se pravočasno in pošlje aro.
Za pojasnila glede potnih listov, Return Permitov itd. na domačo
Sakser State Bank
82 Cortlandt Street NEW YORK, N. Y.